

Uredništvo in upravišтво:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.
Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Narodna lista:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 20. Maribor, dne 16. februarja 1912. Letnik IV.

Shodi in tečaji.

- Gornja Radgona**, dne 18. februarja, po rani sveti maši, bralna soba, deželni odbornik Ro bič.
- Sv. Rupert v Slov. gor.**, dne 18. februarja, po rani sv. maši, prostori Kranje, poslanec Ro šk ar.
- Kostrivnica**, dne 18. februarja, po sv. opravi lu, go stilna pri cerkvi, poslanec V re č ko.
- Sv. Miklavž pri Ormožu**, dne 18. februarja, po rani sv. maši, prostori Golenko, poslanec Me šk o.
- Sv. Andraž pri Velenju**, dne 18. februarja, po sv. opravi lu, poslanec dr. V er st ov š ek.
- Petrovce**, dne 22. februarja, začetek 8. ura, dru št veni dom, dr. H oh nj ec, Sch re i ner, K ri š to f.
- Sv. Lovrenc na Drav. polju**, dne 23. februarja, za četek 8. ura, društveni dom, dr. Ko ro š ec, Pu š en j ak, K ri š to f.
- Ormož**, dne 24. februarja, začetek 8. ura, Kletarsko društvo, dr. H oh nj ec, Pu š en j ak in K ri š to f.
- Sv. Lovrenc v Slov. gor.**, dne 25. februarja, po rani sv. maši, stara šola, poslanec Me šk o.

Za preosnovno ljudskega šolstva.

Sedanja ljudska šola ne odgovarja dejanskim razmeram in potrebam, to priznava že vsakdo. Je mnogo preveč teoretična, nakopiči cele kupe balasta, ne poda pa skoraj nič praktičnega za življenje. Zlasti za mladino na deželi je sedanja šola nezadostna in v marsičem kvarljiva. Zahteva se od šolske dece mnogo, a ko zapusti potem deček ali deklica šolo, si je navzlic trudu in težavam, ki jih je moral prestati, pridobil prav malo koristnega za njega. Mnogokrat pa moramo še hvaliti Boga, če ni šola vzela še

otroku ljubezni do domačega dela in mu ni izrula ljubezni do rodne grude. Logična posledica teh razmer je, da zahtevamo vedno in vedno zopet preosnovno ljudske šole in poslanci S. K. Z. naj pri vsaki dani priliki zastavijo svojo besedo za reformo ljudskošolskega zakona. V pričetku so zagnali liberalci silen krik, ko smo stopili na plan z zahtevo po reformi ljudske šole. Šli so, vzeli v roke slovar in nam vrgli v obraz vse besede, ki so jih našli pod šifro: „mrak“ in „nazadovati.“ Toda počasi se je začelo dani. Treznejši in bistrejši duhovi v liberalnem taboru so pričeli uvidevati, da je naša zahteva umestna in opravljena. Vedno pogosteje so se jeli čuti glasovi liberalcev, ki so tudi zahtevali spremembo ljudskošolskega zakona. Zlasti dr. Steinwender, znani koroški nemški nacionalce, zapostavlja vse svoje moči za to prepotrebno zahtevo kmečkega ljudstva. Že nebroj je člankov, ki jih je spisal v obrambo in okrepitev te kmečke zadeve. „Tagespost“ od dne 13. t. m. prinaša zopet zanimiv članek iz p.resa tega nemškega poslanca o tem vprašanju. V pričetku razpravlja dr. Steinwender zelo interesantno o zvišanju učiteljskih plač, navaja razne pomisleke proti učiteljskim zahtevam in daje nasvete, kako rešiti to perečo vprašanje, ne da bi se preveč zadelo davkoplačevalcev. Za nas najzanimivejši je konec članka, zato ga prinašamo dobesedno. Dr. Steinwender piše, seveda z ozirom na koroške razmere, a se da marsikaj obrniti tudi na naše: „Najtežavnejše je pa vprašanje: Kako skrbimo navzlic boljšemu stanju učiteljstva izdatke za šolstvo? Mogoča je skrbitev. Kajti brez ozira na to, da je mnogo meščansko-šolskih razredov nepotrebnih, da celo škodljivih, imamo še nekaj dvanajstoric enorazrednih šol, ki se jih radi bližine drugih šolskih krajev lahko razpusti, imamo šole s sedmimi do desetimi otroci, za katere bi zadostoval ekskurendopouk in je mogoče precejšnje število šol brez vsake škode pri vzgoji za en razred skrbiti. Vse to bi znašalo mogoče kakih 100 učiteljskih moči, ki bi se jih dalo s časom prihraniti in to pomenja zmanjšanje izdatkov za četrt milijona. Temu se bo težko resnobno ugovarjalo. Toda privarčuje se lahko še veliko več, ne da bi bilo treba zaostati za učnimi vspehi, kakor se jih sedaj doseže. In sicer po krajevnih razmerah na dva načina. Za nekatere šolske okolišče se priporoča poldnevni pouk, za druge uredba, ki se je o nji na Koroškem že mnogo razprav-

ljalo in jo priporočalo. Ta uredba obstoja v tem, da bi imeli večji otroci po zimi, manjši po leti štiri cele dneve šolski pouk, med tem ko bi odpadla po dva zimska šolska dneva na mafe, dva poletna dneva na velike. En dan v tednu bi naj bil tudi na razpolago za nadaljevalni pouk najprvo mladine med 14. in 16. letom. Na ta način bi se otroci več učili ter se več naučili in zapomnili, prihranilo bi se pa zopet tudi nekaj učnih moči. Res, učitelji bi morali več delati, toda 30 tedenskih učnih ur, ki se jih zahteva na papirju, bi še vedno ne bilo doseženih. O tej reformni misli, ki se ne priporoča samo iz finančnih razlogov, temveč iz stvarnih, bi se moralo pravočasno razpravljati z učiteljstvom in s šolskimi oblastmi. Pri zadostnem stvarnem umevanju in če bo dobra volja, se bo dalo istočasno doseči dva cilja: zadovoljivo zvišanje učiteljskih plač ter zboljšanje in moderniziranje ljudske šole.“

Obrekovalci na delu.

(O dogodkih na Pernicah.)

Zadnje tedne je nastal v vsem nemškem časopisu pravi vihar zaradi dogodkov, ki so se odigrali v naši obmejni občini, na Pernicah. Posebno takozvani nemško-nacionalni listi, katerim je naše ljudstvo trn v peti in ki zatira in smeši nas kjerkoli le more, so porabili malo priliko ter hočejo napraviti iz komarja celega slona. Zato so lagali, da je smrčelo do neba. Za večjimi časopisi so prikrevsali mali, zakotni lističi in še enkrat prežvekali in glodali na debelih neresnicah. No in prav nazadnje je moral še priti tudi pokvečeni „Štajerc“, ki živi od samih laži in je zato vedno tam, kjer se obrekuje in psuje Slovence. Zato je namreč plačan od naših narodnih nasprotnikov. In kakor pravi pregovor, da je poturica hujše od Turka, tako se je tudi že večkrat, posebno pa sedaj, zgodilo pri „Štajercu.“ Iz malega pretepa je napravil ta nepošteni list pravi poboj in iz mirnih ljudi — tolovaje.

Resnici na ljubo smo primorani izpregovoriti o teh dogodkih nekoliko več, da vidi naše ljudstvo te lažnike ter se obrne s studom od njih.

Pernice in Perničane je do sedaj poznal malo kdo. Kdo se je zmenil za visoko hribovsko vas in njene prebivalce, ki so si že od nekdaj služili svoj

močno spominjajo na oslovsko, vložil je v kljub temu tožbo po celjskem odvetniku proti svojemu sosedu. Hotel je še zvedeti, kakšnega mnenja je gornjegrajska sodnija v tej zadevi.

Dr. Klopoteu je ta tožba neznansko prav prišla, pa ne samo radi dijet, ki itak niso ravno previsoko odmerjene. Arnošt je imel višje cilje. Njegov duh je hrepenel, da bi se vzdignil, srce ga je vlečlo tja na tiste „krtine“, zpod katerih priteče bistra Savinja.

Slišal je večkrat praviti, kako prijetno je laziti po tistih „krtinah“, posebno če ima človek tako primerno dolge in suhe noge, kakor ravno on, toda do sedaj še ni bilo nikdar nobene prilike, da bi jih poziskul.

Sedaj bo pa vendar enkrat izpolnjena njegova vroča želja. Njegov šef je dobra duša; tri dni dopusta mu je takoj dovolil.

Blagoslov vama, dična soseda, Miha Joger in Janez Sršen, ki sta mu dala lepo priložnost, da bo lahko združil koristno s prijetnim.

Veselo razpoložen stoji dr. Arnošt Klopotec na peronu.

„Hej, kam pa — Arnošt?“ pozdravi ga neki prijatelj.

„V Gornjemgradu imam pijona, potem pa — v hribe.“

„V hribe? Pa menda vendar ne s cilindrom in v salonski suknji?“

„Zakaj ne? Temu cilindru dež nič ne škoduje. Suknje pa tudi ni škoda.“

„O, ti presneti joger! Saj se le šališ?“

„Prismoda, zakaj bi se šalil?“

„To bo pa nekaj za urednika „Slovenskega Ilustrovanega Tednika.“ Prosim te, daj se fotografirati in mu pošlji eno sliko. — Hahaha! — To je že prenor!“

„Prismoda!“
Tako sta se ločila prijatelja . . .

PODLISTEK.

Klin s klinom.

Prav živo se spominjam — osobito zadnje dni — neke epizode, ki mi jo je pripovedoval nekdanje dni dober znanec. Dam njemu besedo:

Pred leti, ko še ni bilo „Narodnih domov“, mlavili smo v mestu M. slovenski abiturijenti — gimnazijci in učiteljski — odhodnici. Okoli 10 ure pridemo, precej dobre volje, v kavarno, sedemo k prazni mizi, kramljamo, seveda, slovenski in zakrožimo tudi nekaj narodnih pesmi.

To je razdražilo nekaj nemških buršev, ki so sedeli pri sosedni mizi, da so kar čivje začeli tuliti „Die Wacht am Rhein“; ker pa so ti nemški burši že bili precej „v njem“, in menda sploh niso bili pevci, se jim je poskus, spraviti nemško himno do konca — ponesrečil. Sredi pesmi so končali z grozno disharmonijo.

Po kratkem dogovoru vstanemo mi Slovenci, sami šolani dobri pevci, se postavimo pred te burše, rekoč: „Tako se poje „Die Wacht am Rhein.““ Pravilno in harmonično smo prednašali to himno, ki se je takrat tolikokrat čula.

Po končani pesmi je zagrmel smeh po prostorni kavarni; tudi navzoče nemško občinstvo je stalo na naši strani ter privoščilo buršem blamažo.

Doživljaji zadnjih dni so v meni nehoti zbudili spomin na to pripovedko. Bivam namreč v nemškutarskem mestu, kjer se hajla po notah, oziroma tudi brez not. Hišni gospodar, seveda tudi nemčur, a le bolj mirnega značaja, ima velik križ s svojim ženstvom in zetom, ki so brez izjeme vsi „hiper-strammdeutsch.“ Mlada gospa, ki stanuje blizu mene, kaže vsrjo tuintam zelo slabo voljo s tem, da pred mojimi vratmi cvili za njimi del od „Wacht am Rhein“, namreč: „Lieb Vaterland itd.“, a celo to zelo pomanjkljivo, ker nima posluha.

Jaz sem te pevske vaje vedno ignoriral; moja služkinja pa, zavedna Slovenka, je bila čisto izven sebe, če je začela to petje ter je začela v kuhinji prav krepko: „Hej Slovani.“ Čula sem v svojo sobo preharmoničen duet: „Die Wacht am Rhein“ in „Hej Slovani.“ Nisem ravno nervozna, a nazadnje mi je bilo le že preveč; obe pevki ste z vso močjo pele vsaka svojo. Kar naenkrat se spomnim prej navedene epizode.

Hitro stopim v kuhinjo in rečem pri odprtih dverih, da je pevajoča germanka čula vsako mojo besedo:

„Škoda, da mlada gospa ne zna pravilno peti te lepe nemške skladbe. Pesem se glasi tako . . .“

In zapela sem z močnim glasom, da je donelo po celem poslopju:

„Es braust ein Ruf itd.“

Gospa je kar zginila iz hodnika in nikdar ne doni več iz nežnega njenega grla „Die Wacht am Rhein“, če tudi moja služkinja prav pridno popeva slovenske narodne pesmi pri svojem delu.

Tako je pregnalo pangermansko kvakanje iz svoje bližine — stara pevka.

Povest o cilindru.

Napisal Josip Korban.

Odvetniški koncipijent dr. Arnošt Klopotec v Celju se je odpravljaj na potovanje.

Posestnik Miha Joger v Gornjemgradu je rekel svojemu sosedu Janezu Sršenu:

„Ti prokleti osel!“

In temu „prokletemu oslu“ se je imel dr. Arnošt Klopotec zahvaliti, da se je lahko pripravljaj na prijeten izlet.

Razžaljeni Sršen ni mogel namreč prenesti — resnice. Resnice pač oči kolje! Dasiravno bi lahko cel trg s celo okolico vred pod prisego povedal, da se Miha Joger ni zmotil s svojo trditvijo, zlasti ker je Sršen obdarjen tudi na zunanje s takimi ušesi, ki

ljubi kruhek v potu svojega obraza s težkim delom. Sedaj so pa postali naenkrat znani po svetu.

Perničani so že od nekdaj živeli v miru in sami za se, ter se niso brigali, kaj se godi po drugod. Prav gotovo bi ostali še nadalje taki, ako ne bi bil hotel njihov župan izrabiti te njihove mirnosti. Ta mož si misli, da je posebno bistrega duha in je baje zajemal pamet na Koroškem z veliko žlico. Svoje občane pa ima za prave politične tepce, ki lahko napravi ž njimi kar hoče, ker so — seveda Slovenci! Tako misli, tako dela in tako tudi izkupi, kar išče. Po drugih vspodbujen je hotel ponemčiti solo, pa mu ni šlo. Potem je hotel ustanoviti Südmarko najprej sam. Ker mu je spodletelo, je poklical pomočnika, učitelja Südmarke. Ljudstvo je izvedelo o čudnih nakanah svojega predstojnika in je odgovorilo tako kot se spodobi in kakor mora odgovoriti vsak Slovenec, če mu hoče tujec vsiliti drug jezik in polagoma tudi drugo vero. Ljudstvo je pokazalo, da je dovolj zrelo in pametno in se ne pusti vjeti, kakor kalini na li-mancee. Preglalo je Südmarkovce prvič in napodilo jih je tudi drugič.

Dne 21. januarja je bil pravi narodni praznik za Perničane. Po oklicu pri cerkvi so zvedeli največ, kaj hočejo nasprotniki na Pernicah. Sli so in zasedli vse prostore. Südmarkovci so jo popihali dobre pol ure daleč v drugo gostilno, kamor so povabili tudi Slovence. Ti so šli in našli tam — župana in par spušanih kmetov ter nekaj mladine. Pregovarjali so se nekaj časa. Slovenci so se smejali, nasprotniki pa so se jezili. Končalo bi se bilo mirno, da ni začel pretepa eden Südmarkovcev, ki je vdaril enega naših po roki. Seveda so se Slovenci branili in tako je padlo par klofut ter se je potrl nekaj kupic. S palico ni bil udarjen nihče; ranjen ni bil nikdor vidno. Nadučitelj Hren in drugi so ljudi pomirili in pustili mirno oditi Südmarkovce.

Ti in prav nič drugega je resnica o dogodkih v Pernicah. Potovalnega učitelja še zraven ni bilo, ko se je začel pretep. Iz tega lahko presodimo sami, koliko so vredna poročila nekaterih listov, katera so drugi listi posneli.

O nekaterih inteligentih, ki so se udeležili tega zborovanja, ne bomo zavračali laži, ker so prene-unne.

Pač pa moramo pibiti sledeče: Pernice kakor večina krajev v marenberškem okraju so slovenske in katoliške. Slovensko ljudstvo ni za to tukaj, da bi ž njim delali nekateri katoliški in protestantovski Nemci, ki so privandrali od drugod, kakor dela svinja z mehom. Hočejo ostati katoličani in Slovenci na svoji zemlji. Narodnosti, vere in zemlje si ne pustijo vzeti na noben način. To bodo branili vedno s postavnim orožjem proti vsakomur. In dokler bodo ostali tako lepo edini, jih ne premaga noben vrag, pa če pride še tako lepo v ovčji obleki.

Zanimivo je, da lažnjivi „Štajero“ ne pove, da so hoteli ustanoviti Südmarko, ki kupuje slovenske kmetije in naseljuje na njih protestantovske Nemce. Tudi ne ve, kje je Muta, ker ima Mutčane za Vuze-ničane.

Izvor vseh homatij pa je župan, s katerim bo ljudstvo že obračunilo po svoje o priliki. Če ta človek spravlja nekaj ljudi k sodnji, si ga bodo pa še bolj zapomnili. Če je pa kje še količkaj pravice, se

V tistem času je prišlo od glavarstva poročilo, da se je Anglež lord James Rainsford podal v Savinjske planine. Dne 25. avgusta bi moral že biti v Ljubljani, kjer ga je pričakovala njegova mylady, a on se še do dne 2. septembra ni vrnil in sploh ni dobila več nikakega poročila od njega. Najbrže se je torej v planinah ponesrečil.

Da bi se našlo njegovo truplo, je razpisala nagrado 2000 K. — 2000 K zaslužiti na tako lahek način, to niso mačkine solze! Cela Gornje-savinjska dolina se je vzdignila kakor en mož. Vse je šlo iskat dragocene kosti plemenitega Angleža.

Bil je res plemenit, dvakrat plemenit človek, da se je šel ubiti ravno v Savinjske planine, ki potrebujejo tako krvave reklame. Ali se je sploh že slišalo, da bi se bil kedaj poprej ubil v Savinjskih planinah kak turist? Smešno! To naj bodo Alpe? Če ni nobene nevarnosti? Kdo bo hodil po njih? K večjemu kak salonski turist, ki ne zna razločevati divje koze od domače . . .

Sedaj je pa postala stvar čisto drugačna. Ubil se je Anglež, imenitna oseba. Kake popise bodo prinesli veliki angleški listi! S kakimi izrazitimi besedami bodo slikali one temne zevajoče prepade, koder počivajo zlomljene kosti dobrega sina ponosne Anglije!

In kako se bo potem vzdignil tujski promet! — Trumoma bodo romali Angleži v spodnje-štajersko Svico, kjer je napravil salto-mortale njihov slavni rojak.

Popis Jamesa Rainsforda je bil še precej natančen. Dolga, suha oseba, cilindar na glavi, angleško pristrižene brke, monokel na levem očesu itd. Napraviti bi imel turo na Ojstrico, čez Planjavo na Kamniško sedlo in potem skozi bistriško dolino na Kamnik.

Največ ljudi je šlo pod Planjavo.

Čampov Jernej, „ki je stregel divjim kozlom po življenju“, je trdil, da je ravno takega človeka videl na Planjavi, v resnici ga je pa srečal pod Ojstrico. Seveda tako nespameten Čampov Jernej ni bil, da bi

nikomur ni treba bati zaradi dogodkov v Pernicah. Pravica pa zmaga preje ali pozneje, enkrat pa prav gotovo.

Perniški kmetje bodo pa še naprej držali tako lepo skupaj. Prepira med njimi ne bode napravil ne „Štajero“, ne drugi listi. Pač pa jim bodo še bolj o-prli oči, da bodo spoznali tudi volka v ovčji obleki.

Dunajsko pismo.

V spomladi se bodo vršile dopolnilne volitve v dunajski mestni svet, pri katerih se na novo odda polovica vseh mandatov. Predigra k volilnemu boju se je že pričela. Žal, reči moramo, da so trenutno nasprotniki krščanskih socialcev z večjo vnemo na delu, kakor krščanski socialci. In če ne varajo vsa znamenja, bo prišlo tokrat do generalnega naskoka na krščansko-socialno posest v dunajskem rotovžu. Na zadnjem strankinem shodu nižje-avstrijske socialne demokracije je izrekel neki rudečkarški kolovodja brez prikrivanja, da se zamore krščansko-socialno stranko smrtno zadeti le z vspešnim naskokom na dunajski rotovž in da je treba zato v tem boju skupnega dela in glasovanja vseh svobodomišelnih elementov. Temu vabljivemu klicu socialnih demokratov se bo odzval ves freislin, za kar jamči že nemejeno sovraštvo, ki ga goji dunajski čifutski liberalizem proti stranki dr. Luegerja, kakor tudi pomankanje politične razsodnosti, ki je v mnogih nemško-nacionalnih krogih pod ničlo. Je še pa tudi v prestolnem mestu lepo število pristavev nemškega Nationalverbanda, ki smatrajo antisemitizem za glavno programno točko. Ali še večje je število takozvanih nemško-nacionalnih elementov, ki cenijo boj proti bajnemu „klerikalizmu“ nad vse, ker so pod vplivom židovskega časopisja in se v danem trenutku klanja-jo paroli: „bolje rudeče, kakor črno!“

Nemško-radikalni dr. Wichtl je že parkrat svaril v „Ostdeutsche Rundschau“ pred takšnimi šlagerji. Vsak razsoden človek, ki pozna razmere, mora pritrditi dr. Wichtlu, ki pravi, da je v sedanjem brezverskem času bedasto misliti na kakšno velikomestno klerikalno nevarnost. Ali, kakor se kaže, ne izdajo takšni oklici, kakor dr. Wichtlov, nič! Kdor ima vpogled v dunajska nemško-nacionalna društva, mora z žalostjo konstatirati, da takozvani patentirani nemško-narodni krogi prav nič ne zaostajajo, kar se tiče sovraštva proti krščanskim nazorom, za svojimi najljubejšimi čifutsko-liberalnimi somišljeniki. Judovsko časopisje že sedaj s polnim mehom piha v ogenj in skuša vedoma označiti krščanske socialce kot divjake in mračnjake. In ker skoraj ves Dunaj čita le čifutske časopise, se ni čuditi, da vpliva ta šlager semitskega časopisja na velik del lahkoživega dunajskega prebivalstva, kakor rudeča ruta na razljučenega bika.

Judovski pisatelj Karol Kraus je označil klerikalizem kot „otročji strah za odrasle idiote.“ Tega prej označeni krogi nočejo povedati javnosti in četudi sicer kaj radi povzdigujejo v deveta nebesa vsakega juda, ki zna le količkaj pravilno napisati kratek stavek, nočejo o njim neprijetnem satiriku duhovitem Krausu ničesar slišati.

Položaj socialnih demokratov je zelo ugoden! Oni špekulirajo — in sicer upravičeno — na lahko-

jim povedal resnico, — 2000 K bi znal sam lahko zapraviti.

„Če je Anglež prišel na Planjavo, potem se gotovo že ni poprej na Ojstrici. Naši ljudje znajo logično misliti. Nobeden ga ni iskal po Ojstrico.“

Ko so se po večdnem napornem iskanju vrnili v gorsko vas, zvedeli so pa žalostno novico, da se Anglež sploh ni ubil v naših planinah.

Centov Jaka in pa Suhčev Francelj, ki sta gnala vole v Železno kaplo, sta se trikrat „krvavo“ pridušala, da sta pri Sv. Lenartu videla dolgega človeka s cilindrom na glavi, na levem očesu je pa imel „pol cvikarja.“

Sedaj je bil vsak dvom izključen. Kislih obrazov, kakor bi pili štacunski jesih na tešče, odkurili so jo razni iskalci človeških kosti — vsak na svojo stran.

Čampov Jernej, ta je bil pa drug kavelj . . .

„Sedaj bom pa drugje iskal“, je rekel. — „Le dobro, da so se vsi razšli, mi vsaj napotja ne bodo delali.“

Izostal je celi teden. V soboto zvečer jo je še le primahal. Čudovito resne poteze je imel na obrazu in bil je zamišljen, kakor kak nepriznan pesnik.

„Kje imaš Angleža?“ ga je vprašal Kalanov Peter.

„Le tiho bodi, bratec! Ali si kaj žejen?“

„Žejen pa žejen.“

„Danes plačam, kolikor boš hotel piti. Če magari tudi 50 K zapijeva.“

„A res?“ se je razveselil Kalanov Peter, „torej si imel srečo? Oh, kako ti privoščim! — Daj mi roko!“

Cela vas se je razburila, ko se je raznesla vest, da je Čampov Jernej našel zemeljske ostanke ponesrečenega turista. Eni so se jezili, da so prehitro odnehali, drugi so pa le zijali kakor kapelj v vaškem potoku in se čudili spretnemu lovcu.

Zvečer se jih je pa takih, ki so Jerneju „privoščili“ srečo, toliko nabralo pri „Zadnjem grošu“, da je bila soba prenapolnjena. Liter za litrom je ro-

vernost in pozabljivost dunajskega prebivalstva, kateremu so pred lanskimi državnozbornskimi volitvami obljubili, da bodo odpravili draginjo že v nekaterih tednih. Nadalje imajo isti tudi velik del državnih uradnikov na svoji strani in ne rečemo preveč, da najdemo v njihovem taboru tudi zelo veliko število učiteljev. Socialni demokratje vedo dobro, da pri morebitnih ožjih volitvah lahko popolnoma sigurno računajo na čifutsko-liberalne glasove, kakor tudi na glasove obeh označenih skupin nemških nacionalcev. Denarja bodo imeli bržčas v obilici, kajti naši finančni možje in industrijalci dobro vedo, da se jim ni treba ničesar bati od strani socialdemokratskih volitij ter da so fraze kot „izkoriščevalna sodrga“ itd. namenjene le bolj za volilna zborovanja, ne pa za salone, v katerih se sklepa o skupnem postopanju židovskih vodij z rudečo internacionalo proti krščansko-socialni stranki.

Končno je socialno-demokratska stranka izbor-no organizirana, kar se o drugih strankah, tudi o krščanskih socialcih ne more trditi. Časnikarstvo, strankino tajništvo, sploh vse je tako ustrojeno, da bi naj služilo v posnemanje v vsaki meščanski stranki. Vedo pa tudi socialni demokratje, da se ravno sedaj da prav dobro izrabiti izid državnozbornskih volitev v Nemčiji in da v vrstah krščanskih socialcev tudi ravno sedaj ne vlada tista trdna vzajemnost, ki odlikuje nemški centrum kot granitni stolp proti rudečkarškim navalom. V volilni boj gredo dunajski rudečkarji z velikimi nadami in naskok na dunajski rotovž bo tokrat naravnost silen.

Cenjene naročnike,

ki dobivajo list po pošti, opozarjamo, da smo tistim, ki so z naročnino zaostali, napravili na ovitku rudeče križe. In sicer smo tistim, ki dolgujejo še za l. 1910, naredili tri rudeče križe, tistim, ki dolgujejo naročnino za prvo polovico lanskega leta, dva križa, in onim, ki dolgujejo naročnino za drugo polovico lanskega leta, en rudeč križ. Danes smo to storili zadnjič. Kdor sedaj ne stori svoje dolžnosti, mu list ustavimo.

Če bi se pa bila kje vrinila neljuboma kakšna pomota, prosimo za tozaštevno reklamacijo, ki je poštnine prosta.

Oseba čast vsakogar zahteva, da redno plačuje svoj list.

Upravništvo.

Med ljudstvom.

Ljubno.

V nedeljo dne 11. t. m. je priredilo naše bralno društvo gledališko predstavo, ki je v vsakem oziru izborna vspela. Vrle naše igralke in igralci so zopet pokazali, da se ne vstrašijo nobenega napora in so pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas, da se izobrazujejo in na ta način pomagajo tudi drugim do razvedrila in zabave. Svojo nalogo so dovršili z odličnim vspehom. To je bilo življenje na odru! Vse vloge so bile v pravih rokah; vsi so želi mnogo in res zaslužene pohvale, vsaj so pa tudi pokazali, da so se vestno potrudili. Smeha ni bilo ne kraja in ne konca.

mal na mizo, seveda vse na Jernejev račun. Če človek tako hitro zasluži tisočak, zakaj bi nekaj pijače ne privoščil svojim vedno žejnim prijateljem?

Ko se je zdanilo, so se še le razšli.

Jernej in Peter sta skupaj merila cesto, ker sta si bila najbližja sosed.

„Veš, Peter, rad te imam“, je dejal Jernej, — „moj sosed si in prijatelj. Zato si pa bova delila to nagrado.“

„Kaj te luna trka, Jernek, preveč si pil.“

„Kar sem rekel, sem rekel. Polovico jaz, polovico ti. Ali ni prav tako?“

„Da bi bilo le še kaj prostora v blaznici, fant, ti nisi več pri zdravi pameti!“

„Prej, kakor ti, ki se braniš denarja. Saj ti ga ne mislim podariti! Zaslužiti ga boš moral, zaslužiti!“

„Kako to?“

„Kako? V pondeljek boš šel z menoj v hribe, da najdeva glavo!“

„Jezus Nazaretski, kralj judovski!“ se je zdaj vstrašil Peter, „kaj je še nisi našel? Ali smo pili kar na medvedovo kožo?“

„Ne boji nor! Pojdi z menoj, ti bom pokazal, kaj sem našel pod Ojstrico!“

Nekaj dni pozneje je prinesel časopis sledečo notico:

„Lord James Rainsford se je ponesrečil na Ojstrici. Lovec Jernej Čampa je našel v nekem prepadu pod Ojstrico njegov cilindar. Vsak dvom izključen!“

Ne dolgo potem je bilo pa čitati v nekem drugem listu:

„Ne moremo razumeti, da nekateri časopisi — najbolje informirani seveda — se upajo slepiti javnost z izmišljenimi brzobjavkami. Kako se li bo človek ponesrečil na Ojstrici, če tamkaj še niti bil ni! Angleža so Jideli vendar v Železni kapli. Najbrže je hotel iz bogve kakega vzroka zmešati sled in se zatorej ni držal svojega prvotnega načrta.“

Napadeni list je hotel imeti na vsak način zadnjo besedo in jo je tudi imel:

Občinstva se je bilo zbralo nad vse pričakovane veliko, posebno so nas še naši sosedji v obilnem številu obiskali. Upamo, da so se imeli dobro kakor mi.

Veseli nas, da se je mladina začela zanimati za take prireditve, ker to je znamenje, da ima smisel tudi za koristno in potrebno izobraževalno delo. Le tako naprej, korajža velja, pa se ne bo „vtručalo“, čeravno nekateri želijo, da bi se.

Laško.

Naše izobraževalno društvo nam je v nedeljo, dne 4. t. m. priredilo gledališko predstavo „Mala pevka.“ Občinstva je bilo iz trga kakor iz okolice jako veliko ter je bila velika dvorana v pivnici natlačeno polna. Igra se je izvrstno obnesla ter so vsi dilatantje v polni meri storili svojo nalogo. Občudovali smo mili nastop očeta Benko. Moški in ponosni nastop viteza Jošta pl. Javornika je obrnil vso pozornost na se. Pregarjana in zapuščena plemkinja Bogomila ter njena hčerka Zalika ste s svojo igro in milim petjem privabile marsikatero solzo v oči. Planinska pastirica je kot veselo in pošteno kmečko dekle zbudila splošno pozornost in odobravanje. Čudili smo se vsi, da je tako težka igra tako izvrstno in krasno uspela. Zeleli, bi pač, da bi naša vrla dekleta večkrat stopila na oder ter bi se tudi naši fantje bolj vneto poprijeli enakih prireditev.

Vama pa, častita gospoda Marko Sagaj in Fr. Paulič, se pristržno zahvaljujemo za ves trud, ki ste ga imeli z izvežbanjem in vajami.

Naj sledi le kratko poročilo o delovanju našega društva v preteklem letu. Vseh rednih članov je bilo 69. Društvo je bilo naročeno na 32 „Slovenskih Gospodarjev“, 10 „Domoljubov“, 5 „Kmetovalcev“, več „Naših domov“, „Slovenca“ in še nekaj drugih časnikov. Vsa čast in hvala preč. gospodu dekanu in gospodoma kaplanoma, ki so vse svoje liste darovali društvu, da se je tako ljubstvo lahko zadovoljilo. Knjig se je prebralo približno 1000, kar je zelo častno in veselo znamenje časa. Namesto bivšega gospoda vikarja, ki je nas zapustil, smo izvolili preč. gospoda Fr. Pauliča v odbor; drugi odbor je ostal še star.

Zelimo še samo, da bi naše društvo nas večkrat presenetilo s kakimi igrami, od katerih dobi čisti dobiček za plačanje raznih časnikov in knjig, katerih še vedno primanjkuje.

Novacerkev.

Poučni tečaj, ki se je vršil pri nas v sredo 14. t. m., se je krasno obnesel. Udeležba je bila nad vse pričakovanje številna. Zastopana ni bila samo domača fara, ampak prihiteli so ljudje tudi iz sosednjih v zelo častnem številu.

Pre davali so dr. Korošec, dr. K. Verstovšek in Pušenjak. Udeleženci so priznane govornike pazljivo in vstrajno poslušali. Ob koncu preč. govornik se je v imenu ljudstva zahvalil govornikom naš mnogozaslужni prvoboritelj, starosta naših politikov kanonik dr. Lavoslav Gregorec v pristržnih besedah.

Nazadnje se je še izreklo po navdušenem govoru častitega gospoda kaplana Goloba zaupanje državnim in deželnim poslancem S. K. Z. Razšli smo se v uverjenju, da bo 14. februar rodil marsikaj dobrega za Novocerkev in okolico.

Ormož.

Pretečeno nedeljo se je vršil pri nas ustanovni shod Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva ter Mladeniške in dekliške zveze. Obe obširni sobi Kletarskega društva ste bili natlačeno polni samih naših vrlih mož, mladeničev, žen in deklet. Udeležba iz Središča in Velike Nedelje je bila posebno obilna.

Kmet M. Ivanuša otvori shod s pozdravom na vse navzoče ter predstavi obče priljubljenega mladinskega organizatorja vlč. gospoda dr. Hohnjece. V več kot eno uro trajajočem, krasnem govoru je razložil gospod profesor pomen in namen katoliških izobraževalnih društev, mladeniških in dekliških

zvez. Po končanem govoru se zahvali gospod Ivanuša g. dr. Hohnjecu za krasne besede, nakar sledi volitev v odbor. Izvoljeni so bili: predsednik M. Ivanuša, podpredsednik J. Petek, tajnik Fr. Zaler, namestnik Fr. Masten, blagajnik č. g. A. Pollak, namestnik Fr. Hanzelič, in knjižničar A. Sever. K Mladeniški zvezi se je priglasilo 22, k Dekliški zvezi 24 udov. Predsednikom Mladeniške zveze je izvoljen mladenič Sever iz Hume.

Prebivalci ormoške župnije, pristopite v obilnem številu k tem našim izobraževalnim organizacijam!

Politični pregled.

Avstrijski nadvojvoda odpotuje v Azijo.

Nadvojvoda Karol Franc Josip odpotuje v kratkem za več mesecev v Azijo. To potovanje bo baje imelo popolnoma oficijelen značaj.

Aehrenthal.

Vesti, ki prihajajo v zadnjih urah od bolniške postelje grofa Aehrenthala, pravijo, da se naš zunanji minister bori s smrtjo. Dne 14. t. m. opoldne je bil izdan naslednji buletin: „Ledvice ne delujejo skoro nič več. V nogah nastopa vodenika in delovanje srca je zelo slabo.“ Na večer tega dne se je položaj nekoliko zboljšal.

(Zadnja poročila.)

Zdravstveno stanje našega zunanjega ministra se je v zadnjih urah tako poslabšalo, da ni upanja na okrevanje. Vsako uro se pričakuje katastrofo.

Up skupnega finančnega ministra Buriana, da nastopi mesto Aehrenthalovo, je splaval po vodi. V poučenih krogih se zatiruje, da prideta le poslanika grof Berchtold in Szecsen v poštev.

Koroški deželni zbor.

V seji dne 14. t. m. je bilo rešenih najprvo več prošenj za podpore. Nadalje se je sklenilo uvesti s 1. oktobrom 1912 zavarovalnico za konje. Predlog poslanca Grafenauerja, naj se odkazejo agende prenesenega delokroga orožništvu, je bil oddan pravnemu očeku.

Dalmatinski deželni zbor.

Vsled združenja hrvaške in srbske stranke, katerima se je še pridružil demokrat dr. Smolaka v svrhu skupnega nastopa proti stranki prava, so nastale razmere v dalmatinskem deželnem zboru precej napete. Cesarski namestnik grof Attems je uvedel pogajanja med strankami. Stranka prava se pa strinja s predlogom cesarskega namestnika, da se odgodi deželni zbor.

Moravski deželni zbor.

Deželni zbor je pričel razpravo o zakonskih načrtih, zadevajajočih upeljavo novih, oziroma zvišanje dosedanjih doklad. Zakonski načrt, ki ga je izdelal in predložil finančni odsek, je kot prvi v seji dne 14. t. m. podvrget ostri kritiki socialdemokratski deželni poslanci Hybesch, ki je govoril celih 6 ur.

Niževavstrijski deželni zbor.

V seji dne 14. t. m. je bil v razpravi predlog, po katerem se naj osnuje iz devet poslancev, ki niso člani deželnega odbora, odsek, kateri naj bi kontroliral finančno delovanje deželnega odbora. Po daljši debati je bil predlog sprejet.

Šlezjski deželni zbor.

V seji dne 15. t. m. so pričeli združeni češki in poljski poslanci v obstrukcijo. Poslanec Micheida je imel poltretjo uro trajajoči govor, ki ga je končal z interpelacijo na vlado glede razpuščenja enorazredne poljske šole v Šibicah. Po daljši debati je bila seja prekinjena.

Gališki deželni zbor.

Obstrukcija Rusinov traja dalje. Vkljub temu pa, da so v seji dne 14. t. m. Rusini koj v pričetku začeli z glasno obstrukcijo, so bile vendar rešene vse točke dnevnega reda, med njimi tudi proračunski provizorij. Nato je namestnik naznanil, da je seja odglašena.

„Tako? Priimke vam dajejo? Žalijo vas na časti? — Kdo pa? — Sedite malo!“

„Macafurjeva Mica mi je rekla že trikrat, da sem največji tepec in bebec pod solncem.“

„Čakajte, takoj bom zapisal!“

„Kozlevčarjev Janez me je zmerjal sredi vasi z oslom.“

„Najboljše je, da tožimo. Pooblastilo mi boste dali!“

„Prav rad. Kar tožite! — Kaj pa je zaradi podpore?“

„Podpora — podpora — obdržite cilindri, saj ga ne morem več rabiti. Ne bilo bi ga treba s sabo nositi. Kako vam je rekla Macafurjeva Mica? — Da ste navežji — Vrane imajo strah pred črno barvo. Kar v koruzo ž njim! Ali pa ga dajte otrokom, da se bodo igrali!“

Jernej je napravil smešno figuro in raztegnil svoja široka usta v zaničljiv smehljaj.

„A res ga meni podarite? O, kako ste dobri, kako sem vam hvaležen.“

Zunaj pred vrati je pa krepko zaklel in si še rekel:

„Napil se bom, tako se bom napil, da bom rekel mački: botra! Potem bom pa kupil dinamita, toliko dinamita, da bom razstrelil vse naše planine. da ne bo k tam nobenega Angleža in ne celjskega dohtarja ...“

Hrvaško.

Nasilni Čuvajev režim traja dalje, konfiskacije listov so na dnevnem redu, a tudi odpor ljudstva postaja vedno silnejši. V sredo dne 14. t. m. zvečer je prišlo v Illici v Zagrebu zopet do velikih demonstracij. Kakih 2000 oseb je hotelo prodreti iz Jelačičevega trga pred banovo palačo. Policija in vojaštvo sta pa to zabranila.

Poslanci hrvaško-srbske koalicije nameravajo sklicati veliko ljudsko zborovanje, na katerem bodo poročali o političnem položaju.

Ban Čuvaj je bil preč nekaj dnevi na Dunaju, da napravi nastopno vizito pri članih cesarske hiše. Kakor poročajo iz Dunaja, prestolonaslednik nadvojvoda Fran Ferdinand ni hotel sprejeti bana Čuvaja, kar ni posebno dobro znamenje za bana.

Srbija.

Srbska skupščina je razpuščena. Nove volitve so razpisane na dan 14. aprila. Dne 1. maja se bo sešla novoizvoljena skupščina k izredni seji.

Nemčija.

Kriza v nemškem državnem zboru postaja še vedno akutnejša. Socialna demokracija in z njo združeni liberalci in svobodomiselci se ne morejo zediniti radi složnega postopanja. V volilnem boju so šli skupno v boj proti črno-modremu bloku, sedaj so pa že razdvojeni. Vzrok so v prvi vrsti socialni demokrati, ki mislijo, da še ni čas opustiti politiko radikalnih fraz in demagogije ter nočejo prevzeti nikake odgovornosti za delamost državnega zbora. To spravlja zaveznike iz volilne borbe v največje zadrege, zlasti še, ker nekateri zmernejši liberalci uvidevajo, da je nemogoče iti z revolucionarno socialno demokracijo čez drn in strn.

Ker je, kakor znano, dr. Spahn odložil predsedstvo državnega zbora in je tudi drugi podpredsednik Paasche, ki spada k zmernejši liberalni struji, sledil temu vzgledu, so bile potrebne nove volitve. Vršile so se v seji dne 14. t. m. Izvoljena sta za predsednika poslanci Kaempf s 193 glasovi, 173 glasovnic je bilo praznih, za drugega podpredsednika poslanci Dove s 195 glasovi, 165 glasovnic je bilo praznih.

Novo izvoljeno predsedstvo obstoji iz prej izvoljenega socialdemokrata Scheidemanna in iz dveh svobodomiselnikov. Pripada tedaj skrajni levici. Vsi listi so mnenja, da je sedanja sestava predsedstva samo mimoidoča, da bo prišlo pri končni volitvi čez 4 tedne do drugačnih rezultatov. Svobodomiselni in socialdemokratski listi so razburjeni, ker vidijo, da njihovo žito noče iti v klasje in se je vsa klavernost njihove „zmage“ pokazala že koj v pričetku v onemoglosti, centum pa mirno čaka, naj pride, kar hoče. Vsekakor se lahko s sigurnostjo prerokuje novizvoljenemu državnemu zboru kratko življenje.

„Deutsche Tageszeitung“ poroča iz Petrograda, da se v najbližjem času sestanijo ruski, avstrijski in nemški cesar in sicer povodom potovanja ruske cesarske dvojice v Darmstadt. Najprej obišče ruski car avstrijskega cesarja na Dunaju in ta mu vrne obisk na gradu Friedberg na Hesenskem, kamor pride ravno ob istem času tudi nemški cesar Viljem.

Angleško.

Kralj Jurij in kraljica Mary sta se podala dne 14. t. m. v angleški parlament, kjer je kralj prebral prestolni govor. Kralj naglašja prijazno razmerje do vseh velesil, naznanja prenos angleške rezidence iz Calcutte v Delhi in obžaluje vedno naraščajoči spor med delavci in delodajalci. Kralj napoveduje izboljšanje uprave na Irskem in različne socialne reforme.

Kar se tiče razmerja do Nemčije, oziroma kakšen uspeh je imela misija vojnega ministra lord Haldaneja na Nemškem, ni še ničesar znano. Pač pa se oficijelno razglša, da je govor lorda admiralitete, Churchill, v katerem je slednji dejal, da je „rodovje za Nemčijo „luksus“, vlado iznenadil, ker kabinet tega govora ni sankcioniral. Tuji se dementuje vest, da bo ministrski predsednik Asquith odstopil in da ga nadomesti Grey, ki Nemčiji ni prijazen.

Francozom je lorda Haldanejeva misija jako nevšečna.

Raznoterosti.

Postni pastirski list so ravnokar izdali prevzvišeni knezoškof lavantinski. Z globokim umevanjem in gorko ljubeznijo obravnavajo v njem naš nadpastir prelepi tema o Jezusu-jagnjetu. Pastirski list se bo bral po naših cerkvah prihodnjo nedeljo in potem prvo in drugo postno nedeljo.

Za dobro časopisje. Prevzvišeni knezonadškof goriški je izdal postni pastirski list, v katerem je zapisal naslednje zlata vredne besede o dobrem časopisju: „Katoličan je dandanes dolžan podpirati dobro časopisje, kaaor je dolžan opravljati druga dobra dela. Denar, ki ga v ta namen potrosiš, je dobro naložen. Pospešujte dobro časopisje, naročajte, čitajte in širite liste! Marsikateri se izgovarja, češ, da nima denarja. Ali koliko denarja se troši za nepotrebne reči, za lišp, za veselice, za tobak in za pijačo: Samo kadar gre za katoliško stvar, se ima vedno prazne izgovore.“ — To so prav resnične besede. Somišljeniki, ravnejte se po njih in pomagajte nam v težkem boju, ki ga bijemo za sveto stvar! Širite „Stražo.“

„Resnici na ljubo konstatujemo, da ima najdeni cilindri v notranjem delu začetnici A. K. — Brez dvoma last odvetniškega koncipienta Arnošta Klopotea iz Celja, ki je tudi vpisan v turistovski knjigi.“

Ta notica je povzročila, da je takoj neki izbo-

ren slovenski turist začel pisati temeljito razpravo: „Kako bodi opravljen turist, ki gre v planine.“

Povzročila je pa tudi, da je nekega dne potrk-

kal na vrata stanovanja gospoda Arnošta Klopotea naš znanec Čampov Jernej.

„Kaj bi pa radi?“ ga je vprašal doktor.

„Ta-le čelaster smo našli, pravijo, da je vaš.“

„Da, moj je!“ potrdi koncipient nič kaj prijazno. Najbrže mu je vzbudil ta cilindri kake žalostne spomine.

„Pa bi vas tudi prosil, da mi naklonite kako podporo. — Zaradi tega čelastra imam sedaj veliko škodo!“

„Prismođa, kakšno škodo neki?“

„Oh, ko bi vedeli, gospod. 60 goldinarjev smo zapili.“

„Kaj me to briga! Grozen pijanec morate biti! Če bi bili moj sin, bi vas že predelal. Ali ni škoda denarja?“

„Pa ta sramota! Kako se mi smejejo; Kake priimke mi dajejo. Oh, da bi tistega nesrečnega Angleža nikdar ne bilo knam!“

Duh. vest. Č. g. Josip Erker, župnik v Smartnem v Rožni dolini, je dobil župnijo Vrbje-Sele pri Slovenjgradcu.

Velikodušen in rodoljuben dar. Velečastiti gospod zlatomašnik in duhovni svetovalec **Matija Koren** v Žaleu je daroval za naš list **400 K.** Veseli nas ta dar, ker kaže, da živa naš list mnogo simpatij, da ima mnogo prijateljev, ki mu tudi z dejansko podporo hočejo pomagati do izpopolnitve. Veseli nas pa ta dar tem bolj, ker ga nam je naklonil mož, ki je osivel v bojih za naše narodne in krščanske ideale. Če vidimo, da spremljajo naše delo z ljubeznjivim in požrtvovalnim umevanjem častitljivi starčki, ki so stali vedno v prvih vrstah in imajo za sabo življenje polno dela in vspehov, potem se zavedamo, da smo na pravi poti in v nas vskipi novo veselje do dela in bojov. Hvala zato pristrčna mnogozasluznemu gospodu Korenu za njegov izvanredni dar, ker nam je zdatna materijalna podpora, a še bolj, ker nam je jasna priča, da v bojih osiveli može odobrujejo naša stremjenja, da stoje zvesto ob naši strani. Hvala lepa!

Kmetijske podružnice in politika. V „Narodn. Listu“ čitamo, da se je kmetijska podružnica v Sv. Marjeti pri Ptuj podala na politično polje in sklenila resolucijo proti slovenski obstrukciji, ne pa proti Ornigu, Wastianu in drugovim. Že dejstvo, da podružnica razglasa svoje sklepe po liberalnem glasilu, nam dokazuje njeno brezpomembnost. Pomembno se nam zdi edino le to, da so ravno one kmetijske podružnice, v katerih imajo liberalci in slogasi večino, začele zanašati politiko tudi v to organizacijo. Kajpada, saj liberalni učitelji, ki nosijo v liberalnih podružnicah prvi zvonec, o kmetijstvu nič ne razumejo in zato nadomeščajo to praznoto s političnim zabavljanjem.

Cirilmetodarija. Cirilmetodarski Prekoršek hodi in govori zadnji čas kar odkrito na shodi naše liberalne stranke, ki se v svojih nastopih vedno bolj približuje štajercijanski stranki. Cirilmetodarija, liberalna stranka, štajercijanci — bodoča trozveža!

Resolucijo proti obstrukciji bodo liberalci sklenili prihodnjo nedeljo pri propadlem svojem kandidatu Berlisgu v Žetalah. To bodo zopet lepe kronce za onega požrtvovalnega voditelja, ki ga misli liberalna stranka na svoje stroške poslati v daljne Žetale. Liberalci, darujte za „Narodni sklad.“ Čim več pride v sklad, tem več bo resolucij proti obstrukciji.

Celjski Spindler je zopet zelo huđ na naš list in priobčuje v zadnjem „N. L.“ lastnorčno podpisano gromovnico proti nam. Vznemirila pa ga je naša notica, da so Spindlerja svoj čas plačevali deželni poslanci kot svojega poročevalca. Priznava sicer, da je res bil za poročevalca plačan, vendar pa s fine-so, ki mu je lastna, označuje notico kot nizkotno in smešno, in pisateljja one notice naziva kot osla in lumpa. Za Boga, zakaj se Spindler tako razburja? Zakaj nam zatrjuje, da je storil svojo dolžnost v polni meri? Zakaj dokazuje, da so njegova poročila celotiskana? Vseled tega smo postali radovedni in zato iz gole radovednosti vprašamo, kaka je bila pogodbena med njim in poslanci, koliko kronic je dobil in kako dolgo je za tiste kronice poročal? Našega poročevalca, ali po Spindlerjevem izražanju, našega „osla in lumpa“, bomo potem naprosili, da pove, koliko resnice bo v Spindlerjevem odgovoru.

Bolniško podporno društvo za slovanske visokošolce v Gradcu. Še pred nekoliko leti je bil slovanski dijak v Gradcu sam sebi prepuščen; nihče se ni brigal zanj v slučaju bolezni; nihče mu ni pomagal. Leta 1896 se je ustanovilo v Gradcu bolniško podporno društvo za slovanske visokošolce, ki je pod nadzorstvom akademičnega senata graškega vseučilišča. Po pravilih tega društva, zdravijo društveni zdravniki člane brezplačno, zdravila jim pa plača društvo. V bolnišnici imajo v II. razredu za dva tedna vsi oskrbo, ako morajo ostati malj časa, plačajo samo 3 K na dan, mesto 7 K. Denarne razmere ne dopuščajo, da bi moglo društvo v tem oziru vselej primerno podpirati visokošolce, zato prosimo vse one, ki jim je do zdravja in napredka slovanskega dijaka v Gradcu, da nam z denarno podporo priskočijo na pomoč. Darovi naj se pošiljajo na naslov: Kranken-Unterstützungs-Verein slavischer Hochschüler in Graz, Universität. Prosim tudi druge časnike, da ponatisnejo ta poziv.

Zasluzeno plačilo. Pred nekaj časom je popival v neki gostilni v Gradcu mesarski pomočnik Janez Rus. Ko je bil že nekoliko okajen, se naenkrat spomni in hiti v zakristijo cerkve sv. Andreja v Gradcu in zahteva duhovnika za previdenje. Navedel je natančen naslov in ker ni bilo nobenega vzroka sumiti kakšno zlobnost, se je res tudi napotil duhovnik z Najsvetejšim proti označeni hiši. Ko je pa prišel na lice mesta, je zvedel, da v hiši ni nobenega bolnika in da si je Rus dovolil samo frivolno šalo. Sodišče je prisodilo Rusu 14 dni strogega zapora.

Za kadilce. Zanimive so številke, katere je izdala statistična pisarna generalnega ravnanstva tobačne režije za leto 1910. Pokajalo se je cigar: regalit 4.237.000, trabuk 33.979.000, britanik 34.922.000, panetelas 4.933.000, operas 9.494.000, kub 152.888.000, rosit 9.026.000, portorik 226.565.000, virž. 190.445.000, brazilk 19.489.000; cigaret: šport 3.262.950.000, da-

men 367.433.000, dram 1.118.129.000, in pa memfis 295.334.000.

Društvo „Abstinent“ v Ljubljani naznanja vsem izobraževalnim društvom, da je pripravljen njegaj ob-bornik Lavoslav Puhar, prirejati protialkoholna predavanja, oziroma reorganizirati, poživljati in ustanavljati nova abstinentna društva. Predavanja se pojasnujejo s skioptičnimi slikami. Več pove društvo „Abstinent“, ali njega odbornik Lavoslav Puhar, litypist, Ljubljana.

Seja Vseslovanske časnikarske zveze. Dne 12. t. m. dopoldne se je vršila na Dunaju v prostorih „Slovanske besede“ odborova seja Vseslovanske časnikarske zveze. Navzočih je bilo 7 Čehov, na celu jim predsednik Holacek in tajnik Heiret, Hrvat Wilder in Vukotič, Srba Branislav Vušić in Ivanič. Svojo odsotnost so upravičili Poljaki, Bolgari, Rusi, Slovenci. V seji se je sklenilo, posredovati pri vladi, da se uvede v promet enotna časnikarska znamka. Ta naj velja za vse države, ki so v mednarodni poštni zvezi. Na predlog hrvaškega delegata urednika Veceslava Wilderja se je sklenilo, da se opusti namen prirediti letošnji kongres v Zagrebu in sicer radi neznosnih političnih razmer, ki so v zadnjem času tam zavladale. Na predlog istega delegata se je sklenilo, da se priredi ta kongres v Pragi dne 28. junija, ob času, ko se v Pragi odkrije spomenik Palackemu. Odbor je naprosil češke delegate, naj takoj prično s pripravi za ta kongres. Srbski delegat Ivanič je predlagal, naj se z vso energijo nadaljuje dela za ustanovitev slovanske brzojavne organizacije. Sklenilo se je, naj se čim preje osnuje delniška družba, ki naj fundira to brzojavno organizacijo. Končno je bila sprejeta resolucija, v kateri se ogorčeno protestuje proti nasilnemu režimu bana Čuvaja na Hrvaškem in proti zatiranju hrvaškega narodnega časopisja. Pripomniti je, da sta se hrvaška delegata vzdržala glasovanja.

Štajersko.

Mariborske novice.

Dr. Feuš. K notici o težkem obolenju velečastitega gospoda dr. Feuša nam poroča dr. Turšič, ki g. dr. Feuša zdravi, da je sedanja bolezen šen (Rotlauf) desne noge in ni z lansko boleznijo v nikaki zvezi.

Kaznilnica. Danes je bilo v mariborski kaznilnici pomiloščenih 8 kaznjencev, 4 odrasli in 4 mladeniči. Od teh so 3 iz Štajerskega, 2 s Kranjskega, 1 z Ogrskega, 1 s Koroškega, 1 s Tirolskega. Med odraslimi je nek mož, ki je bil obsojen na 18 let in je obsedel že 14 let, in neki drug, ki je bil obsojen na dosmrtno ječo in je že obsedel 24 let. Bil je v mariborski kaznilnici, odkar je sezidana. To je prvi slučaj, da je bil v mariborski kaznilnici pomiloščen tak kaznjeneec, ki je bil obsojen v ječo do smrti, kar bo gotovo pospeševalo poboljšanje tistih, ki morajo trpeti enako kazen.

„Sprachverein“, čigar 25letnico je praznovalo v sredo zvečer žensko učiteljske skupno z moškim nemškim pevskim društvom, je daroval 750 K „für völkische Zwecke“, po slovensko povedano se to pravi, za ponemčevalna društva. Za danes brez komentarja.

Wastian, pastor Hegemann in slični so govorili na prireditvi „Sprachvereina“ v sredo zvečer v kazini in deželno žensko učiteljske je delajo štatažjo. Mein Lieben, was willst du noch mehr . . .

Nemška kultura. Včeraj zvečer je šla nekatukajšnja gospa na sprehod s svojo hčerko proti parku. Govorili ste med seboj slovenski. Za njima pride gospod, ki godrnja je koraka mimo. Slišalo se je samo, da je rekel: „Windische Trottel!“; ko je bil že par korakov spredaj, se je napol obrnil in rekel: „Reden Sie deutsch.“ Nemška kultura poganja vedno lepše cvetke. Sedaj grede ti „fini prosvitljenci“ že tako daleč, da insultirajo mirne dame na ulici. Nemei pravijo, da so „Herrenvolk“, taki dogodki, ki se vedno pogosteje ponavljajo, govore pa bolj za — „Barabenvolk.“

Pustni večer. Na pustni torek, dne 20. t. m., se vrši v zgornjih prostorih Narodnega Doma v Mariboru pustna zabava. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 1 K, dijaki polovico. Maske in kostumi dobrodošli.

Dva učenca iz poštene hiše se sprejmeta takoj v pouk v slovensko trgovino z mešanim blagom na deželi blizu Maribora. Vse potrebno se izve pri Slovenskem trgovskem in obrtnem društvu v Mariboru, ali pri trgovcu gospodu V. Weixlu, Maribor, Gosposka ulica 33.

Sv. Magdalena v Mariboru. Podružnica naše „Slovenske Straže“ ima v nedeljo dne 18. t. m. svoj redni sestanek.

Slovensko gledališče v Mariboru. Dramatično društvo v Mariboru vprizori v nedeljo dne 18. t. m. ob 4. uri popoldne igr „Hudobni duh Lumpacij Vagabund ali zanikerna trojica“, čarobno burko s petjem in plesom v treh dejanjih, katero je spisal J. Nestroy, poslovenil pa J. Alešovec. Sodeluje orkester Glasbenega društva. Predprodaja pri g. Weixlu v Zgornji Gosposki ulici 33.

Celjske novice.

Porota. Dne 13. t. m. je stal pred tukajšnjimi porotniki Florijan Prah, živinotržec v Zagaju, obtožen uboja. Dne 23. oktobra lanskega leta je izzval

pretep s Francem Sinko. Prah je bil toliko časa F. Sinka, da je ta vsled zadobljenih poškodb umrl. Fl. Prah je bil obsojen na tri leta težke ječe.

Naši liberalci so si v laseh, da je veselje. Razdor med bolj poštenim delom, ki še ima nekaj narodne zavednosti in ponosa, ter med povsem propalimi trabanti štajercijancev postaja vedno globokejši in nasprotje vedno ostrejšje. Zanesli so ga že v „Narodni List.“ V zadnji številki bere nekdo, ki se je najbrže že pobratil z Linhartom, levite onim — „kratkovidnim možem, ki se najdejo med takozvanim naprednim razumnistvom, in obsojajo našo (dr. Kukovčev) taktiko.“ Vedno lepše. Radovedni smo, kako bodo ti „kratkovidni možje“ kvitirali to brco. Pohlevnost je lepa čednost, toda napram ljudem dr. Kukovčeve vrste ni nič kaj na mestu.

Ptujske novice.

C. kr. okr. glavarstvu v Ptuj. Železniška proga v smeri od Pragerskega proti Ptuj preseka prostorno cirkovsko polje v dva dela tako, da ne leže posamezne vasi tesno ob progi, temveč so oddaljene od železniškega tira, zlasti še od novega cirkovskega postajališča 15 do 50 minut hoda. Postajališče se je namreč gradilo pri čuvajnici štev. 5, ki je samevala sredi polja, ločena od vseh drugih hiš. Pogledimo sedaj, v koliko odgovarjajo v Cirkovcah resnici razne odredbe in uradne prerokbe, povzročene po informacijah in poročilih, izvirajočih iz gorostasne nevednosti, drzne nagajivosti in nelepe nevošljivosti. Za cirkovsko postajališče se je doposlal na podlagi „zanesljivih“ cirkovskih in šolskih poročil zabojček vozniških listkov s pripombo, da bo dovolj za najmanj eno leto. A to leto je šlo le tri mesece, potem smo se pa par tednov brez kart vozili na Ptuj, toliko je bilo prometa. — Na podlagi drugih „zanesljivih“ poizvedb se je pred dobrim letom dovolila gostilniška obrt vstric 6-razredne ljudske šole v Cirkovcah. Reklo se je, to je „Bedürfnis der Bevölkerung“. Mi smo se seveda lepo muzali in smejali, ker je bilo ravno nasprotno res, saj so pošteni ljudje še danes ogorčeni radi te gostilne, oddaljene od dveh drugih starih gostiln in mesarije le tri minute, ker je ta nova gostilna postala nekakšen kinematograf šnopsarskih pokvek, gugajočih se pred šolskim poslopjem gotovo le radi „dejanske potrebe“ dobrega vzgleda mladi šolski deci, ali kaj? A če je bila ta gostilna potrebna, ča bi imelo učiteljstvo v neposredni bližini hrano, naj bo že v božjem imenu. A čemu šnopsarija, saj ne pije cirkovsko učiteljstvo tistih žganih in barvanih brozg, katerih je navadno pol ducata na ponudbo, pive se pa večkrat ne dobi niti v vročini. A naj živi tudi ta koncesija, saj imajo kar trije učitelji v tej vis-a-vis gostilni hrano, ostali trije pa pri krečmarju in mesarju Koržetu. Katera dvojica je na boljšem, to vemo vsi brez uradnih virov, kateri so pa popolnoma usahnili pri podelitvi gostilniške obrti, ki bi bila potrebna ne za tri osebe, marveč za stotine prebivalcev, vojakov in delavcev, ki dohajajo kot potniki iz raznih krajev na novoustanovljeno postajališče v Cirkovcah. C. kr. okrajno glavarstvo je bilo očitno poučeno po neresničnih poročilih, ki zaslužijo le kazen, ker se za hrbtom prebivalstva pisari le neresnica, polna tiste modrosti, ki jo imata znani i in a. Ali ne? Potnik pride v blatu, mrazu in snegu na postajo, o vročini ne govorimo, a naj gre četri ure ali eno uro daleč v gostilno po čašo čaja ali vina? Čakalnica je večkrat prepolna, čakanje na vetru, v dežju in snegu, pa ni prijetno tudi tistim potnikom ne, ki so c. kr. uradniki. Razne druge postaje so zabarikadirane z restavracijami in gostilnami, zakaj bi torej v Cirkovcah novo lično poslopje tik postajališča bilo zabito kakor v zasmeh občinstvu in potnikom. Vsaj je bilo postavljeno na željo prebivalstva, delavcev, vojakov in uradnikov, da se otvori gostilna. Tudi občinski odbor je skoraj soglasno priporočal koncesijo. Zato naj slavno c. kr. okrajno glavarstvo premotri dejanski položaj in naj se ne ozira na skrivne čečkarije posameznih oseb, naj hitro podeli splošno zaželeno koncesijo, da brž ponehajo tiste čudne govorice, zakaj in kako se je podelila koncesija tik šolskega poslopja, zakaj in kako se je obljubila neka nova koncesija za poslopje, ki se bo še-le gradilo v bližini postajališča. Nam je le žal, kako ugledu slavnega c. kr. okrajnega glavarstva škodujejo poročila iz Cirkovca.

Trboveljske novice.

Trbovlje. O nedeljskem shodu nam je došlo še naslednje poročilo: Nedeljski shod našega postanka dr. Ivana Benkoviča se je izvrstno obnesel. Se nikdar nam ni gospod poslanec tako razločno in natančno razložil delovanje našega deželnega zbora, kot sedaj. Iz obraza poslušalcev, okrog 200, se je videlo, da volilec hočejo, da njihovi poslanci v Gradcu obstruirajo. Gospod poslanec nam je razložil, da naši poslanci nasproti Nemcem niso bili nepristopni; zahtevali so pred vsem, da morajo tudi kmečki poslanci imeti nekaj vpliva pri šoli, da mora tudi na Spodnji Štajer priti vsaj ena meščanska šola, oziroma realka, ki bi se postavila v Trbovljah, da mora biti tudi južni del dežele dobro preskrbljen z železnicami, s cestami, da se morajo reke uravnati tudi pri nas, da se mora dati tudi slovenskim vinogradnikom podpora. Precej so odnehali Nemci, pa obljubili so, da pridejo spodnještajerske potrebe na vrsto še-le takrat, ko se bo rešilo vse potrebno za Zgornje in Srednje-Štajersko. Seveda so se slovenski poslanci temu uprli. Ko je Slovenski klub nazadnje še Nemce vprašal, kako mislijo pokriti velikanske dolgove, ki so jih s svojim nerazsodnim vladanjem napravili,

so nemško-liberalni poslanci dali nam odgovor, da nas to nič ne briga, da bodo že sami za to skrbeli. Mera je bila polna in naši poslanci so morali reči: mi ne pustimo, da bi vi sami vladali! Ko so še nazadnje spodnje-štajerski nemškutarski mestni poslanec Wastian, Orngit itd. pretili, da hočejo oni ustaviti delo, če se Slovencem dovoli kaka drobtinica, so s tem Nemci sami dali slovenskim poslancem bojno orožje v roke. Nerazumljivo je potem, kako je mogoče, da edini slovenski liberalni poslanec zahteva od naših poslancev, naj odnehajo, naj se Nemcem udajo. Tega ne dela on iz prepričanja, ampak iz nasprotstva in zavisti do naših poslancev, da jim le nasprotuje. Pa ljudstvo bo že samo poskrbelo, da ne bo dolgo tako „fural“; svojo strančo je že itak „zafural.“ Končno se je sprejel resolucija, s katero se izreka vsem našim poslancem zaupnica, ter se jih pozivlja za nadaljni boj do zmage!

Orel. Vabimo na veselico, katero priredi telovadni odsek Orel na pustno nedeljo dne 18. t. m. v dvorani Društvenega doma. Vspored: 1. „Revček Andrejček“, narodna igra s petjem v petih dejanjih. 2. Prosta zabava. Pri veselici svira godba na lov. Začetek ob 4. uri popoldne. — Odbor.

Ljutomerske novice.

Ljutomer. Tukajšnji prevžitkar Šterman (Zelenjak) je dobil v loteriji znesek 8000 K.

Požari. V Logaroveh je dne 8. t. m. zvečer zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Senjura. K sreči ima poslopje dobro zavarovano. — V nedeljo pa je zgorela hiša posestnika Šiška v Stročji vasi.

Poročil se je tukaj dne 14. t. m. g. Franc Školber, trgovec na Hajdini, z gđc. Lojziko Jurša iz Branoslave. Gostija se je vršila v gostoljubni hiši g. Fr. Seršena v Ljutomeru. Mislilo se je pri bogato obloženi mizi tudi na dijaško kuhinjo v Mariboru ter se je nabralo za isto 10 K 40 vin., za dijaško kuhinjo v Ptuj pa 6 K ter za Slov. Stražo 11 K. Bog plačaj vsem cenjenim darovalcem!

Za Podporno društvo Franc Jožefove šole v Ljutomeru je poslal g. dr. Janko Babnik, ministerialni svetnik itd., na Dunaju, 20 K, ter vlc. g. M. Karba, župnik v Zrečah, 10 K. Obema blagima dobrotnikom izreka odbor najsrčnejšo zahvalo. Bog plati!

Drugi kraji.

Kamnica pri Mariboru. Prihodnjo nedeljo dne 18. t. m. po večernicah se vrši v Marinšekovi gostilni veselica. Predstavljate se igri: „Pri gospodi“ in „Kmet in fotograf.“ Vstopnina 20 vin. Pridite vsi Kamničani!

Hoče. V nedeljo dne 18. t. m. priredi Mladeniška zveza in Orel poučno zborovanje. Na dnevnem redu je petje, deklamacija, govori. Mladenci, na noge!

Hoče. Nemškutarske drznosti presegajo že vse meje. Kdor ne trobi v njihov nemškutarski rog, tega besno sovražijo. Pred nekaj dnevi je šel neki tujec, ki je pa znan kot zaveden Slovenec, skozi Gornje Hoče. Imel je s seboj puško. Naenkrat ga obstopi večja posilinemška druhal in zahteva držno, naj ji pokaže orožni list. Druhal ni imela zato seveda nikake pravice in ji je naš Slovenec tudi odločno povedal, da jo nič ne briga, če on nosi puško. Sodrgi, ki je očitno izzivala samo radi tega, ker je poznala moža kot Slovenca in je hotela prepir, to ni zadostovalo in se je hotela nanj navaliti ter mu je grozila. Naš mož si seveda ni hotel umazati rok z nemškutarsko zalego in je mirno odšel naprej. Omenjamo pa ta dogodek, ker je značilen, kako divji in nasilni so naši nemškutarji. Človek že svojega življenja pred njimi ni več varen. Edino prav in umestno je, da se naši poslanci bore povsod za enakopravnost Slovencev, kajti da bi imeli mi manj pravice kot taki suroveži, to ne sme biti.

Ruše. Tukajšnji tovarnar Maks Woschnagg se je v soboto zvečer smrtno-nevarno ponesrečil. V mraku je šel v spremstvu dveh zastopnikov neke dunajske tvrdke, ki namerava kupiti kotle opuščene tovarne za ogljikovo kislino, k omenjeni tovarni. V temi je tako nesrečno stopil, da je padel štiri metre globoko v prostor za kotle; pri tem je zadobil smrtno-nevarne poškodbe. Dvomi se, da bo okreval.

Devica Marija v Pušavi. Tukaj je umrl mladenič Bresonelli v 20. letu svoje starosti. Bolehal je že dolgo časa. Med boleznijo je večkrat prejel svete zakramente. Bil je vrl slovenski mladenič. Naj v miru počiva!

Gorica. Alojzij Kovačič, želarski sin iz Gorice, je spremljal v soboto dne 10. t. m. zvečer nekega prijatelja v eno uro oddaljeno vas Starešince. Kakor hitro se je Kovačič pokazal v zgoraj imenovani vasi, ga je v temi napadel tamošnji posestnik sin Jernej Kirbiš in ga s pokalično steklenico vdaril s tako močjo po glavi, da je zadobil veliko rano in je moral oditi v bolnišnico.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V nedeljo dne 18. t. m. priredi Bralno društvo gledališko predstavo. Dekleta vprizorijo „Fabiola in Neža“, igro s petjem v štirih dejanjih, mladeniči pa „Kmet Herod“, ali „Gorje mu, kdor pride študentom v roke.“ Vmes nastopi pevski zbor. Vstopnina za stojišča 20 v, za sedeže 50 v. — Na gostiji Klanjšek-Unuk v Spodnjih Pleterjah sta Lenika Jurič in Anton Črnko po licitaciji nabrala za bralno društvo 614 K, in na ženinovem domu v Trnovcah Jerčeka Planinšek in Anton Črnko za „Slovensko Stražo“ 11 K. Bog plačaj! Novoporočencema obilo sreče!

Hajdin pri Ptuj. V nedeljo dne 18. t. m. ima kmetijsko bralno društvo ob 3/4. uri popoldne svoj redni občni zbor s šaljivim srečolovom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Črnogora pri Ptuj. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo dne 18. t. m. ob 3/4. uri popoldne v gostilni gospe Jagodič veselico z igrami: „Oh, ta Polona“ in „Dve teti.“ Vmes svira domača godba na loki ter poje ženski, moški in mešani pevski zbor. Vabi se prijazno k obilni udeležbi!

Oslušovci pri Sv. Lenartu. Na gostiji gospođa Ivo Hebarja in gospičine Slavke Kovačič je nabral mladenič Filip Erhatič za „Slovensko Stražo“ 14 K. Ta dva novoporočenca težko pogrešamo v naši mladinski organizaciji. Zgubili smo dva neumorno delujoča člana in izvrstna igralca na našem društvenem odru. Mislimo, da bodeta tudi še nadalje ostala zvesta našim načelom ter rada podpirala naše slovensko katoliško društvo. Na mnoga leta!

Slov. Bistrica. Dne 13. t. m. je prevzel novi odbor našo okrajno obrtno zadrugo. Od leta 1886 so imeli to zadrugo vsled nebriznosti Slovencev v rokah Nemci, oziroma nemškutarji. Ni čuda torej, da „Marburgerca“ tako jadikuje nad to izgubo in toži nad nedelavnostjo posilinemcev. Kajti takega grozovitega poraza pač Nemci niso mogli pričakovati. Ker zadnjič nismo mogli natančno zvedeti števila glasov in imena izvoljenih, poročamo torej še enkrat: Dobili so: Janez Gumzej in Henrik Gril od 33 oddanih glasov prvi 30, drugi 29 glasov. Odbor se je sestavil tako-le: Jožef Vrečko (27 glasov), Karl Stupan 31, Martin Jurar 29, Franc Cvahte 23, Franc Prevolnik 22, Janez Volavšek 22 glasov. Namestniki so dobili: Martin Ojčinger 28, Zeno Dvoršak 23, Karl Podharski 28 glasov. Vsi odborniki so Slovenci in slovenskega mišljenja. Iz teh volitev pa razvidimo: prvič napredek na zunaj pri Slovencih v Slov. Bistrici, drugič pa, kaj se da doseči s skupnim delom. V našem mestu bi nam pač ne bilo treba trpeti nemškutarskega gospodarstva, ako bi Slovenci imeli več puma in narodne zavednosti. Torej s skupnimi močmi do nadaljnih zmag! Dela prav mnogo, delavcev malo!

Slov. Bistrica. Smrtno nevarno je zbolel naš znani rodoljub in pisatelj gospođ Lovrene Stepišnik.

Žiče. Tukajšnje bralno društvo priredi v nedeljo dne 18. t. m. po večernicah v posojilnični hiši veselico z gledališkimi predstavami in tamburanjem. Vstopnina 20 vinarjev. Prijatelji bralnega društva so vabljeni k obilni udeležbi.

Spodnja Sv. Kungota. Nameravani shod K. Z. se je preložil na poznejši čas.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Bralno društvo ima v nedeljo dne 18. t. m. v stari šoli po večernicah svoj redni letni občni zbor po običajnem vspredu. Udje, pridite, da se pogovorimo o delatnosti društva.

Sv. Rupert v Slov. goricah. V nedeljo dne 18. t. m. po rani božji službi priredi S. K. Z. političen shod v prostorih gospođa Fr. Krajnc pri cerkvi. Govoril bode gospod poslanec Roškar k položaju s posebnim ozirom na štajerski deželni zbor. Ruperčani! Pridite poslušat svojega poslanca!

Sv. Anton v Slov. goricah. Bralno društvo priredi v nedeljo dne 18. t. m. po večernicah pustno veselico v šolskih prostorih. Dekleta bodo predstavljala „Svojeglavno Minko“, fantje pa „Kmet Herod.“ Na vspredu je tudi tamburanje, šaljiva pošta in pa petje. Ob lenem se vrši tudi občni zbor Bralnega društva. Prosta zabava pri gospodu Rojsu. Prav prijazno torej vabimo vse naše domačine in sosede!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Jurjevsko prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo dne 18. t. m. društveno veselico pri Sv. Duhu v hiši gospođa Lovro Šijanca. Na vspredu je šaljiv srečolov s posebno lepimi dobitki, šaljiva pošta in ples. Vse prijatelje društva vabimo, da se tudi tokrat te pustne veselice prav obilno udeležijo. — Odbor.

Gornja Radgona. Naše bralno društvo priredi v nedeljo dne 18. t. m. po večernicah pustno veselico v novih gostilniških prostorih gospođa Alberta Horvata v Gornji Radgoni. Na vspredu je petje, gledališka igra: „Prisiljen stan je zaničevan“, šaljiva prizora „Kmet in fotograf“ ter „Kmet in avtomat“ in prosta zabava. Vstopnina znaša 20 vin. za osebo. Ker je čisti dobiček namenjen za društveno knjižnico, se preplačila hvaležno sprejmejo. Prijazno vabimo vse domačine in sosede, sploh vse prijatelje poštene zabave, tja se te naše prireditve udeležijo v prav obilnem številu.

Veržej. Dne 14. t. m. si je stavbo našega Marijanišča ogledal provincial salezijanske družbe dr. P. Tirone v spremstvu ravnatelja dunajskega salezijanskega zavoda in gospođa salezijanca Al. Val. Kovačiča iz Ljubljane. Gospod provincial je bil s stavbo zelo zadovoljen, seveda v sedanjem obsegu še ne zadostuje za otvoritev zavoda. Prosimo rojake pomoči, da se to važno podjetje v najkrajšem času izvrši.

Sv. Križ na Murskem polju. Bralno društvo priredi dne 18. t. m. veselico v prostorih gospođa Ignacija Hauptmana v Križevcih. Na vspredu je: petje, govor in krasna ter poučna igra „Zaljubljeni“, igrokaz v štirih dejanjih, spisal Ksaverij Andrejew. Vabljeni ste vsi prijatelji dobre in poštene zabave, kakor tudi vsa sosedna društva. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Za obilen obisk se priporoča društveni odbor.

Zid. Most. Dne 13. februarja se je odpeljalo v Ameriko 90 Hrvatov in 20 Hrvatice z trebuhom za kruhom. Ali bodo našli, kar iščejo?

Kostrivnica. V nedeljo dne 18. t. m. po cerkvenem opravilu ima poslanec Vrečko shod. Možje in mladeniči, pridite!

Sv. Križ tik Slatine. V nedeljo dne 18. t. m. bo po večernicah v čitalnici občni zbor našega bralnega društva s petjem in predstavo „Jeza nad petelinom in kes.“ Igra se ponovi na pustni torek. Prijatelji bralnega društva in poštene zabave ste prav uljudno vabljeni.

Kozje. Veliki živinski in kramarski sejem se vrši dne 24. svečana t. l. v Kozjem. Sejmariji se opozarjajo na novo mostno tehtnico, katera bo ta dan brezplačno na razpolago. Vstop v sejmšče za živino je vstopnine prost. Ker je pričakovati ogromnega števila lepe živine, se kupci uljudno vabijo. — Trško županstvo.

Dobje pri Planini. V „Stajercu“ se je že zopet oglašil dopisnik „Kozjega okraja“, ki se na vso moč jezi, ker mu nočemo odgovarjati na njegove neumne laži. Če je vredno odgovarjati takim neumnim kozlarijam, bo vsak izprevidel iz sledečega: V Gornjemgradu je bil pred več leti od znanih zlikovcev obstreljen nočni čuvaj Kolenc. Da bi storilci odvrnili pozornost od sebe, dolžili so gospođa kaplana, meneč, ta bo najbolj mirno trpel, posebno ker je bil ravno tistokrat prestavljen. Ker ni bilo najmanjšega dokaza k takim sumnjam, se tudi gospodu kaplanu ni vsled tega niti lasa skrivilo. Lažnjivi „Stajerčev“ dopisnik iz Dobja pa je pograbil to kost in jo že več kot 10 let neprenehoma gloda. Nihče se pa še do sedaj ni usmilil tega uboga siromaka in mu pojasnil, da bivši nočni čuvaj ni bil oženjen in ni imel otrok, da torej tudi oni zlikovci niso mogli panniti njegove žene in otrok v nesrečo, ker jih ni imel. Omenimo pa, da so oni zlikovci po mišljenju precej sorodni našim štajerčijancem in jim zato ta zadeva ne dela nikake časti. Bivši gospod kaplan v Gornjemgradu, sedaj župnik v Dobju, so ponudili prej več leti 1000 K dopisniku „Stajerca“, ako dokaže te svoje nesramne trditve, toda do sedaj še nismo nič slišali, da bi se bil oglašil. Menda je premala svota; pravijo, da se pri stavbi šole več zasluži in bolj zlahka; če se je pa sposobno za stavbenika, je postranska stvar. Dobjanom pa ne bo postranska stvar — ker bodo morali v kratkem temeljito popraviti to skvarjeno šolo. Mogoče, da bo „Stajerčev“ dopisnik drugič pojasnil vzrok smrti pred več leti umrlega Andreja Lončarja? Ali pa, kako se je pred več leti zanetil požar na neki hiši na Brezju, kjer sta dva stara človeka komaj rešila golo življenje. Vse to je še do sedaj javnosti neokrito. Kako bi se ljudstvo za taka odkritja zanimalo!

Brežice. Za „Slovensko Stražo“ so darovali rodoljubni svatje na gostiji Savnik-Pečnik v Zakotu 8 K, na gostiji Bratanič-Benja pa 1120 K.

Razbor. Slovensko katoliško izobraževalno društvo naznanja, da bo imelo v nedeljo dne 25. t. m. redni občni zbor z navadnim vspredu. Somišljeniki so vabljeni, da se ga udeležijo v obilnem številu. — Odbor.

Sv. Frančišek na Stražah. V nedeljo dne 18. t. m. bodo naši vrli diletantje igrali poučno igro: „Prepirljiva sosedja“, dekleta pa „Sv. Cita.“ Vsi prijatelji poštene zabave ste uljudno vabljeni, da nas tudi to nedeljo posetite v obilnem številu!

Velenje. Prihodnjo nedeljo, dne 18. t. m. popoldne po večernicah priredi naš novoustanovljeni telovadni odsek Orel v Društvenem Domu veselico. Na vspredu je govor o telovadni organizaciji Orel, igrokaz „Pijavka“ in šaljiv prizor „Kmet in avtomat“. Ker bo ta prireditev poučna in obenem zanimiva in ker je namenjen čisti dobiček naši telovadni organizaciji, zato prav uljudno vabimo vse prijatelje naše mladine iz domače in iz sosednjih župnij, da se v obilnem številu udeležijo naše prireditve. Odbor.

St. Andraž pri Velenju. V nedeljo dne 25. t. m. se vrši pri nas po sv. opravilu shod S. K. Z. Poročat pride poslanec dr. Verstovšek. Volilci in vsi drugi, pridite poslušat poročilo o političnem položaju!

Korena. Franc Kos, tesarski učenec v Koreni, je bil v noči dne 12. t. m. v Spodnji Koreni brez vsakega vzroka napaden od Martina Kocbeka, posestniškega sina istotam. Kocbek je prizadajal Kosu z nožem več ran na glavi in pa na levi roki ter ga je hučo ranil. Proti zločincu se je vložila ovadba.

Gornjegrajski okraj. Gornjegrajski liberalci morajo biti zelo nervozni. Zaporedni porazi, ki jih doživljajo, so jih spravili iz ravnotežja in zato bi radi ugled in vpliv, ki ga je odnesla Savinja, pridobili nazaj s popravki, ki jih pa potiskajo le še globokejšje v blato. Prosim, preberite naslednji popravek in sodite: „Ni res, da so prejšnji odborniki se za dijeta mi lovili, ko so na primer na Ljubno prišli kar po štirje delavce izplačevati in si potem pošteno potnino zaračunili, ampak res je, da je samo eden odbornik s tajnikom okrajnega zastopa bil pri izplačilu delavcev, kar je razvidno iz zapisnikov okrajnega odbora. Okrajni odbor Gornjegrajski, dne 12. februarja 1912. Načelnik: Franc Šarb.“ — Prvič je vsekakor zanimivo, da je treba za izplačevanje delavcev kar dveh ljudi. Drugič nam popravek ne pove, že niso mogoče vse eno bi štirje gospodje, toda dva sta delala le družbo. Najbolj čudno se nam pa zdi, da okrajni odbor, ki je šel na pot popravkov, naših trditev o gostiji in šampanjcu nič ne popravi.

lja. Je pač nerodno spravljati resnico iz sveta tudi s § 191 če prav se ž njim tudi lahko popravi, da ni res, da bi bili liberalci kedaj tepeni, ampak da je res, da so vedno zmagali.

Z Menine planine. Zapihal je jug, stajal se je sneg in do dne 22. t. m., upam, bo pot k občinskim volitvam prosta. Rad bi videl zopet svoje prijatelje, ki se me s tako ljubeznijo po časnikih in volitvah spominjajo, morda me še kandidirajo to pot, če se gospodarska in gosposka stranka v II. razredu ne bi mogli uglihati. Naprosil bi še dopisnika „Narodnega Lista“, da poroča tudi kaj o „presihajoči“ diplomati kot turistovski specialiteti, mogoče ga bo tudi rdečica oblila. Pisal bi še več, pa se bojim, da bi komu škodilo na zdravju, zakaj živi so občutljivi, ako samo ugledajo „Stražo“ pri „Loveu.“

Koroško.

Škofljan v Podjuni. O zmernosti bo predaval prihodnjo kvaterno nedeljo dne 3. sušca ob priliki priljubljenega cerkvenega shoda v Škofljanu slovenski zmernostni apostol, gospod Janez Kalan iz Ljubljane. V cerkvi pa bo govoril obe dopoldanski pridigi on, „Bogoljubov“ urednik. Vabljeni so v prvi vrsti vse okoliško moštvo, a zelo dobrodošlo pa tudi žensktvo. Vsaj vsa sosedna izobraževalna društva: Velikovec, Dobrlavas, Št. Lipš, Žitaravas, Globasnica itd., ter sosedne župnije kakor: Kamen, Mohliče, Št. Vid, Kazaze, Tinje naj gotovo pošljejo k temu predavanju po več zastopnikov, da spoznamo to prepotrebno časovno gibanje.

Celovec. Prijateljem zmernostnega gibanja bo na dan 3. sušca 1912, ob 8. uri zvečer pri Trabe-singerju predaval gospod Janez Kalan. Torej pa le pridite!

Narodno gospodarstvo.

Pri kateri toplini so vina najokusnejša? Vino sestoji, kakor znano, iz mnogih sestavin in vsaka izmed njih prihaja do največje veljave pri gotovi toplini. Dasi so te topline različne, uči vendar že stara izkušnja, ki jo potrjujejo najnovejše preiskave strokovnjakov, da je belo vino za okus najbolje, če ima 11, rdeče pa, če ima 16,5 stopinj C. To je za vinsko kupčijo važno.

Angleška banka je znižala dne 8. t. m. diskont na 3%.

Vojska.

Italijanska ojačenja.

Iz Milana se poroča, da se je pričelo vkrcanje nadaljnega vojnega zbora, broječega 40.000 mož, na vojno pozorišče.

Tripolis.

V mestu Tripolis so našli v veži vojaške intendance tri dinamične bombe. Uvedli so strogo preiskavo.

Turčija.

Turška vlada je izgnala iz Soluna nekaj italijanskih podanikov, ki so bili osumljeni volunsva.

Italijani se pritožujejo.

„Stampa“ poroča iz Tripolisa: Naši poizvedovalci javljajo, da je prekoračilo 5000 tuneških in alžirskih Arabcev in Turkov mejo ter odrinilo v Tripolitanijo pomagat Turkom. „Stampin“ poročevalec poziva vlado, naj protestira zaradi te „nezaslišane“ malomarnosti francoskih oblasti v izvrševanju njih nevtralnih dolžnosti.

Socialno zavarovanje v Švici.

Švica je demokratična dežela.

Med nedvomno demokratične uredbe spada referendum ali ljudsko glasovanje. O važnih zakonih, ki prinašajo bistvene izpremembe, ne odloča parlament sam, temveč končno glasuje o njih še ljudstvo. O nekaterih postavah je tak referendum sploh potreben, o drugih pa se mora izvršiti, če ga zahteva 3 tisoč državljanov s podpisi.

Tak referendum se je predzadnjo nedeljo izvršil o zakonu, s katerim se vpeljuje delavsko zavarovanje proti bolezni in nezgodam. Nova postava, ki pomeni znaten napredek v primeri z dosedanjim položajem, je bila sprejeta z 284.000 glasovi proti 236 tisoč glasovi.

Zakon, ki stopa sedaj v veljavo, ima dolgo in precej burno zgodovino. Kapitalistična moč se je proti njemu uveljavljala več kakor dve desetletji. Že pred 21 leti je bila švicarska zveza pooblaščenca, da izdela zakon o bolniškem in nezgodnem zavarovanju delavstva. Po devetih letih je izdelala in predložila prvi načrt, ki pa je to zavarovanje spojil z vojaškim zavarovanjem in ga spravil v zelo birokratične oblike. Zaradi tega je bil pri ljudskem glasovanju odklonjen.

Deset let je potreboval zvezni svet, da je izdelal drug načrt. Lani v poletju je bil v parlamentu sprejet z veliko večino. Že je bilo videti, da je zakon rešen. Ali tedaj so nastopile privatne zavarovalne družbe, ki so se zbale za svoje profite in so žrtvovale velike svote denarja, da so se nabrali potrebni podpisi, ki so zahtevali referendum. Plačevali so po 25 do 60 centimov za podpis in tako dosegli svoj namen.

Od tega časa se je razvnel v švicarski republiki velikanski boj, kakršnega ta alpska država že desetletja ni poznala. Zavarovalni kapitalisti, ki so doslej zaslužili milijone od zdravih in ponesrečenih delavcev in požirali visoke dividende, so organizirali pravo vojno proti zakonu na podlagi obrekovanja in laži, češ, da to koristi samo tujcem, da bodo kmetje zastoj plačevali itd.

Zakon obsega 130 paragrafov in ima v bistvu sledeče določbe:

Bolniško zavarovanje ni obligatorično, ali zakon daje kantonom pravico, da ga lahko za vse prebivalstvo ali pa za posamezne kategorije obligatorično vpeljejo, oziroma, da lahko izroče to pravico občinam. Vsem bolniškim zavarovalnicam se zavaruje popolna svoboda; od države pa dobe prispevke, da morejo razširiti svoj delokrog. Tudi za otroke se odkažejo blagajnam državnim prispevki in sicer dobi vsaka bolniška blagajna za vsakega zavarovanega otroka 8 franke 50 centimov na leto od države. Ravno toliko prispeva država za vsakega moškega, za vsako zavarovano žensko pa po 4 franke, ker so pač ženske bolj pogostoma bolne, kakor moški. Zato pa morajo blagajne plačevati minimalne podpore, ki jih določa zakon. Če daje blagajna višje podpore, se zviša državni prispevek na 5 frankov.

Ob vsakem porodu plačuje država za zavarovano žensko po 20 frankov in če mati sama doji, še 20 frankov povrh. Kdor je v onih krajih, kjer je zavarovanje obligatorično, preraven, da bi plačeval te prispevke, jih plača zanj občina, kateri povrne tretjino država. V gorskih krajih, kjer so zdravniki od rok, plačuje država tudi v ta namen prispevke do 7 frankov za člana. Tudi posebne podpore daje občinam, da morejo bolje urediti bolniško oskrbo.

Skupno dovoljuje država za bolniško zavarovanje 4.500.000 frankov iz svojih sredstev. Blagajne pa so obvezane predlagati zveznemu svetu svoja pravila in letne račune. Zdravnike si bolniki prosto volijo, ali blagajne lahko sklepajo pogodbe s posameznimi zdravniki.

Če delavec ostari ali začne hirati, se ga blagajne ne morejo iznebiti, zakaj vsak tovarniški delavec ima po petletnem članstvu pravico, da ostane trajen član, ne glede na to, kje prebiva. Ali nihče ne sme biti član pri več kakor dveh bolniških blagajnah.

Zavarovanje zoper nezgode je obligatorično za vse tovarniške delavce, uslužbenice in uradnike. Tudi izven Švice živče osebe lahko pristopijo k zavarovanju, ki se nanaša na nezgode v obratu, na obrtne bolezni ter na nezgode, ki se primerijo na potu na delo ali pa z dela. Za obligatorično zavarovanje plačuje premije podjetnik. Zato so kapitalisti kričali, da bo zakon uničil industrijo. Premije za nezgode izven obrata pa plačuje zavarovaneec.

Zavarovalnica, ki ima sedež v Lucernu, je ustanovljena od države. V upravi imajo zavarovanci 16 zastopnikov, podjetniki 16, država sama po osem zastopnikov.

Zavod vrača delavcu, katerega zadene nezgoda, stroške za zdravniško pomoč, za zdravila, eventualno za potovanje in za oskrbo v zdravilišču. Od tretjega dneva dalje dobiva ponesrečenec bolniščino, ki znaša osem desetink njegove mezde; najvišja bolniščina znaša 14 frankov na dan. Če postane delavec nesposoben za delo, dobiva rento, ki znaša 70% svojega prejšnjega letnega zaslužka. Če potrebuje posebne nege, dobiva tudi popolno plačo do najvišjega zneska 4000 frankov na leto. Ako umre zavarovaneec vsled nezgode, dobi vdova 30%, vsak otrok pa po 15% njegovega zaslužka. Če se pa zopet poroči, dobi triletno odpravnino.

Prepiri in spori se ne bodo več birokratično reševali. V Lucernu se ustanovi posebno zavarovalniško sodišče, ki bo kompetentno za vse take zadeve. Kdor nima potrebnih sredstev, dobi brezplačno pravovarstvo.

Za tujce, katerih je bilo pri zadnjem ljudskem štetju v Švici 565.000, velja načelo vzajemnosti, to se pravi: osebe, katerih domovine dajejo manje kot Švica, dobivajo tudi v Švici manje.

Stroški, ki znašajo okrog 10.000.000 frankov na leto, se imajo pokrivati iz carinskih dohodkov.

Država plača prvo ureditev ter prispeva pet milijonov frankov za obratni in pet milijonov frankov za rezervni sklad. Tako je za zavarovance 400.000 frankov obresti na leto zagotovljenih.

Razgled po svetu.

Viharni prizori v sodni dvorani. Pred črno-viško poroto je bila obravnava proti bratoma Kittek, ki sta bila izvršila umor. Dne 8. t. m. so razglasili sodbo in ob tej priliki je prišlo do jako hrupnih prizorov. Ko je predsednik prebral sodbo, da je obsojen Gregor Kittek na smrt, njegov brat Tamasko pa na 15letno ječo, sta pričela obsojenca silno razgrajati. Gregor Kittek je zgrabil stol in ga zagnal na paznika. V tem hipu sta bila obsojenca že pri vratih in sta skušala pobegniti. Občinstvo je zadelalo vrata s stoli, nakar sta se zločinca kakor besna zapodila na porotnike in jih obdelovala s stoli. Med tem so prišli orožniki, ki so ta dva divja brata kmalu ukrotili.

Levi v Afriki. Odkar stegajo po Afriki evropske velevlasti svoje roparske kremplje in bašejo kolonijo za kolonijo v svojo nenasitno malho, je „kralj

puščave“ zgubil mnogo svojega ozemlja. Zlasti velja to za južno Afriko, kjer je lev dandanes že skoraj popolnoma izginil. Še koncem 17. stoletja je bila ta „levja nadlega“ v južni Afriki tako velika, da so se plačale oblasti za vsakega ubitega leva na 100 K. V puščavi Kalahari in v deželi Bedžuanov so leva že popolnoma iztrebili. Prav tako v Numidiji, odkoder so privržali leve za igre v rimskih cirkusih, dalje v italijanski somalijski deželi, v Kongu, Senegambiji, Sahari in v severnem nilskem porečju. Pač pa še gospodari lev po Sudanu, vzhodnem afriškem delu Senegambije, po Abesiniji, ob zgornjem Nilu in po angleški vzhodni Afriki; v teh krajih se namaja celo v velikem številu. Kar se še posebej tiče nemških kolonij, je lev po nemški vzhodni Afriki splošno razširjen in se pojavlja tudi v jugovzhodni Afriki. V Togu je redek, v Kamerunu ga sploh ni. V Aziji razsaja lev po Perziji, odkoder prihaja v nižave Mezopotamije. Časi vzame haje tudi proti Bagdadu pot pod noge. Tudi v indijskem peteročju se še pojavljuje lev. Preje je živel tudi v Palestini in Siriji. V starodavnih dobah je prišel tudi v Evropo in sicer na Grško, kjer pa so ga iztrebili že pred Kristovim rojstvom.

Zakaj so morali na Nemškem zmagati socialni demokratje? Zdaj je dognano, da je bila rdeča zmagga pri nemških volitvah že usojena. Kdor ne verjame, naj pogleda naslednji račun:

Leto volitev (19

(12

Glavna volitev: januar 12

1. ožja volitev: januar 20

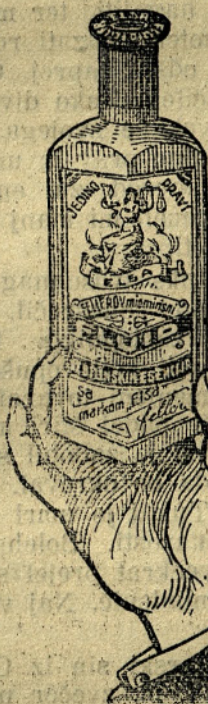
2. ožja volitev: januar 22

3. ožja volitev: januar 23

skupaj = socialdemokrati 110

Zena v pregovorih. Ženska pot je od ognjišča do praga. — Dve ženski tvorita zbor, tri že pekel. — Okoli ženske laži ne pride nobeden. — Kamor ne pride hudič, tja pošlje žensko. — Zblaznel je in se je oženil; zavaljal se je in se je obesil. — Prava žena je „krona stvarstva“ in „roka življenja.“ — Zena umre dvakrat: na dan, ko neha dopuščati in na dan, ko neha živeti. — Ženske imajo večjo oblast v očeh, kot mi v zakonih in večjo moč v solzah, kakor mi v utemeljevanju. — Ženski jezik je njen meč, ki ga ne pusti nikoli zarjaveti. — Najhujši ženski sovražniki so ženske. — Dan ima sicer 24 ur, a niti trenutka, da bi si ženska drugače ne premislila. — Duhovita de Stael je rekla: Veseli me, da nisem mož, ker bi se sicer morala z žensko poročiti. — Pravijo, da, ko bi bil Kleopatra nos krajši, bi se obrat zemlje izpremenil.

Reklama s plešami. Pri nedavno vršeci se predstavi v nekem gledališču v Stockholmu je vzbudilo pozornost občinstva 12 gospodov v rdečih frakih, ki so sedeli skupaj v prvi vrsti parterja. Akoravno je noša teh gostov napravljala nenavaden vtis, je bilo še bolj izredno to, da je imelo vseh 12 gospodov velike svetle pleše in da je bila na vsaki pleši naslikana po ena črka. Ljudje so kmalu spoznali, da sestavlja teh 12 črk na plešah ime znane francoske tovarne likerjev.

Tu Vam kažemo Fellerjev rastlinski izvlečni fluid z znamko „Elsa-fluid“, ki je, kakor smo se sami prepričali, bol utešujoč, zdravilen, osveževalen, mišičje in kite krepi, ki ozdravi slabosti udov ter učinkuje proti vnetju! On uteši protinske živčne, revmatične bolečine, bodljaje, bolečine zob, glave, hrba in križa, utrujenost, oslabele oči in glavo, učinkuje pozivljajoče in stori človeka, da kljubuje lažje raznim težnostim ter prepreči marsikako bolezen, katero povzroči prepil, prehlajenost, n. p. kašelj, hripavost, nahod, bolečine v vratu. —

Pristen je le, ako ima vsaka steklenica Feller.

12 malih ali 6 velikih ali 2 specialni steklenici

5 K, 24 malih ali 12

velikih ali 4 specialne steklenice 8 K 60 v, 48 malih ali 24 velikih ali 8 specialnih steklenic 16 K s poštino vred.

Ob tej priliki tudi poudarjamo, da uporabljaj na tisoče ljudi proti bolečinam v želodcu, krč, netčnosti, gorčici, tiščanju v želodcu, bljuvanju, slabostim, pehanju, napenjanju, zabasanju in raznovrstnim prebavnim težočam s presenetljivim uspehom Fellerjeve odvajalne rhabarbara-kroglice z znamko „Elsa“-kroglice. — 6 škatlic 4 K franko in 12 škatlic 7 K 60 vin. franko. — Pozor pred ponarejanjem! Pristen fluid in pristne kroglice se dobe le pod naslovom:

E. V. Feller, dvorni lekar v Stubici, Elsastr. 264 (Hrvatsko).

Lese (remči) za sušenje hmelja se prodajo po zelo nizki ceni. Hmeljarji, ki nimate novih sušilnic, uporabite ugodno priliko za nakup vrednih in dobro obranjenih les. Resni kupci si jih lahko ogledajo vsaki dan; podrobne podatke daje restavracija koldvorske restavracije v Žalcu. 54

Branjarijo (Greislerel) dam v najem, ali jo prodam proti majhnemu odkupu. Leži na ugodnem kraju. Odda se s 1. ali s 15. sniža t. l. Naslov pove upravništvo tega lista. 52

Grajska Maribor pri Lojzu Nudi se poceni hitro in čudno snažijo preproge za okna, kakor tudi moško in žensko perilo, domače perilo itd. itd. **ulica 18**

25 pol. najboljšega novega vina na Bizelskem, belo in rdeče se proda vkup ali dveh kupcem. kupec mora imeti svoje sode. L. Donau, glavni rg 10, Celje. 162

!! Nečuveno !!

610 komadov le za K 4.50. Ena lepa pozl. preciz. ura na sidro, priznana dobra, znamka „Ciklop“, dobro idoča 3-let. jamstva, 3 komade pristnih žep. robcev, 1 lep prstan za gospode z imit. žlahtnim kamenom, lep kolir za gospe iz orient. biservov, zaklep patent, 1 eleg. broška za gospe (novost iz Pariza), 1 lepa usnjata denarnica 1 par bout. uhanov s pristno srebrno sponko in sim. bril. kamni 1 krasno žepno ogledalce z glavnikom, 1 par mod. zapest. gumbov, double, 1 lepo biležnico, 72 angl. pisarn. peres, 20 koresp. predmetov in 500 potrebščin, ki se v hiši rabijo, gratis. Vse skupaj z uro vred, ki je sama vredna tega denarja stane samo K 4.50. Pošiljatev proti povzet. ali če se denar naprej pošlje po dunajski osrednji razpošilj. P. Lust, Krakov Nr. a/ O. Če se naročita 2 zaboja, se priloži brezplačno prav lepa double zl. verižica za gospe. — Če kaj ne ugaja se denar vrne. — Riskira se nič. 89

Delavnica za popravila

Točna postrežba!
Dobro! Po ceni!

Velika zaloga ur, dragocenoosti, srebrnine in optičnih stvari po vsaki ceni.

Isdi na obroke! Ilustr. cenik zastoj Gramofone od 20 do 200 K.

Niklasta remont-ura K 3.50
Pristna srebrna ura 7.—
Original omega ura 18.—
Kuhinjska ura 4.—
Budiljka, niklasta 3.—
Poročni prstani 2.—
Srebrne verižice 2.—

— Večletna jamstva —

Nasl. Dietinger

Theod. Fehrenbach

urar in očalar 447

Maribor, Gospodska ulica 26.

Spajem zlatino in srebro. 200

Volneno

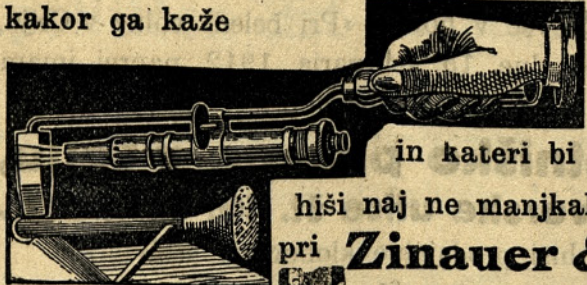
za ženske in sukno za moške obleke zadnje mode razpošilja najceneje

Jugoslovanska razpošiljalna R. Stermečki v Celju št. 301.

Vzorci na zahtevo poštnine prosto.

Aparat za lotanje

kakor ga kaže

poleg
stoječa
slika

in kateri bi v nobeni

hiši naj ne manjkalo, se dobi pri **Zinauer & Co.**

Sv. Jakob v Slov. gor.

Cena s svincom in navodilom samo 6 K. Pošilja se po povzetju.

Jako priprosto! Zelo praktično! Nobena igrača.

Prevzamem vsa dela

dekorijske, slikarske in

pleskarske stroke, katera izvr-

šujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravc v Celju

Gospodska ulica 5.

Trgovskega pomočnika

sprejme v trgovino mešanega blaga Anton Valenčak, Velenje. — Vstop in plača po dogovoru. 48

Katoličani! Slovenci!

H kateremu krojaču se naj obrnemo?

K

Jos. Macuh

v Mariboru, Stolna ul. 5

nasproti Ljudski posojilnici.

Priporoča se preč. duhovščini in sl. občinstvu za obilen obisk. Zagotavljam točno in pošteno postrežbo. Cene primerne. Zaloga črnega- in modnega blaga iz solidnih tovarn.

Velečast. duhovščini in drugemu p. n. občinstvu se uljudno priporočam za napravo podobarskih, pozlatarskih in slikarskih del, za napravo in prenovljenje oltarjev, tabernakeljev, božjih grobov, spovednic itd. Izdelujem tudi lepe podobe iz lesa, kamna in malca (gipsa) fino slikane po najnižji ceni. Prevzamem tudi izdelovanje boljšega pohištva, klečalnike in dr. za zasebno rabo. Priporočam se tudi slav. društvom za napravo gledaliških odrov in dekoracij.

Solidno delo! Cene primerne!

Načrti, dogovori in proračuni brezplačno!

Z veselo poštovanjem

Davorin Lubej, delavnica za cerkvena dela
Zaverše pošta Grobelno.

Ne cenik, napolnjen s spričevali,
Le solidno delo naj delavca hvali.

Schlüter-kruh

redilen, lahko prebavljiv, okusen, ostane dolgo svež, lep kruh in cen. Izdeluje

pekarna Berner

Koroška cesta, filialka v Tegetthoffovi ulici.

Smrekove storžje letošnje, semena polne, želoč, vošek, vinski kamen, suhe češplje, suhe gobe, orehe, sploh vse deželne pridelke kupi

veletrgovina

Anton Kolenc

Celje, Graška cesta 22.

Istotam se dobijo tudi vsi deželni pridelki, kakor fižol, krompir, koruza itd., sploh vsi deželni pridelki, kakor tudi vse specerijsko blago vedno sveže po najnižjih cenah.

Na debelo!

Na drobno!

Ni treba si glavo tretji!

Najboljše specerijsko blago, zanesljiva kaljiva vsakovrstna semena

voščenih in drugih vrst sveč, dobivate zajamčeno solidne postrežbe pri staroznani trdki

Milan Hočevvar Celje

tik farne cerkve.

Na debelo!

Veletrgovina s papirjem.

Na drobno!

Goričar & Leskovšek

Celje : Graška ulica šte. 7.

Zvezna trgovina

(Goričar & Leskovšek)

Celje, Rotovška ulica šte. 2.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebščin. Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank, risalnih skladov ter vseh tiskovin za urade.

Podružnica

Ljubljanske Kreditne Banke v Celju.

Centrala: **Ljubljana.**

Podružnice: **Špljet, Celovec, Trst, Sarajevo in Gorika :**

Delniški kapital: **8 milijon kron.**

Rezervni zaklad čez **K 800.000** obrestuje

vloge na vložne

knjižice po

od dne vloge do dne dviga.

Rent. davek plačuje banka iz svojega.

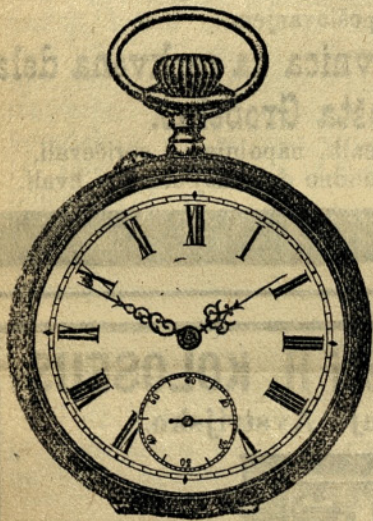
4 1 0
2 0
čistih

Pri nakupu Kathreinerjeve

je paziti navedo, da se dobi
tudi pravi izvorni zavoj
s sliko župnika Kneippa
kot varovalno znamko
in z imenom Kathreiner.
Veliko je malovrednih
posnemkov.

Kathreinerjeva
prinesa očevo v hišo.

Slovenci pozor!

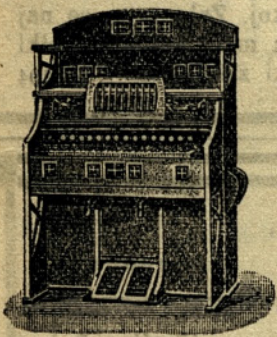
Poročne prstane
vsake velikosti in po naj-
nižji ceni; ne votle amp-
pak polne (masivne.)
Za blago jamčim in gra-
viram zastoj.
Posebno priporočam no-
ve slovenske plošče za
gramofon, v katerih i-
mam sedaj posebno ve-
liko izbiro.

Delavnica za popravila.

**Urar, očalar in
zlatar**

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

Josip Brandl,
izdelovatelj orgel
v Mariboru o. Dr.

izdeluje cerkvene orgle v vsaki
velikosti zelo solidno delo. —
Prevzame uglasbo, popravilo
in prestavbo starih orgel. - Izdeluje harmonije naj-
boljše kakovosti evropskega in ameriškega sistema
za cerkve, šole in zasebno rabo po nizki ceni.

Transponirharmonista z 28 akordi.

Proračuni in katalogi brezplačno in poštne prosto.

Volneno blago

za ženske obleke najno-
vejše in najcenejše pri
Druškovič-u, Slovenj-gradec.

P. n. občinstvu naznanjam, da ne uradujem
več v hotelu »Pri belem volu« v Celju,
ampak od dne 15. februarja 1912 naprej imam
samostojno

odvetniško pisarno v Celju,
kolodvorske ulice št. 16, 1. nadstr.

(v hiši prodajalne klobučarja g. Wolf).

Sprejemem pisarja,

Alojz Gregorin,

45

sod. nadsvetnik v p. in advokat v Celju.

Velika narodna trgovina
Karol Vanič, Celje
Narodni dom.

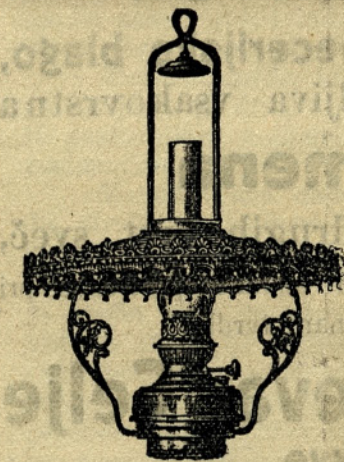

Na drobno!

Na debelo

Priporoča bogato in vedno na novo ma-
nufakturno blago, kakor: sukno, platna
vseh vrst itd. **po najnižjih cenah.**
Opravo za krojače in šivilje izvanredno
po ceni. Cene brez konkurence

Solidna in točna postrežba.

Edina štajers. narodna steklarska trgovina
na debelo in na drobno

Franc Strupi :: Celje
Graška cesta

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo steklene in porce-
lanaste posode, svetilk, ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe.
Prevzete vse steklarske del pri cerkvah in priv. stavbah.

Najsolidnejša in točna postrežba.

Trgovina s specerijskim blagom

Pozor Slovenci!

Trgovina z moko in dežel. pridelki

Glavna slovenska zaloga velikanska
izbira kranj. vrvarskega blaga
kakor: štrang, užd, vrvi, vrvi
za perilo, mrez za seno in za o-
troške postelje itd. itd. ::
Sprejema se vse pod to stroko
spadajoča dela kakor: vrvi za zvo-
nove, dvigalnice in transimsije. ::

Ivan Ravnikar
Celje

Graška cesta 21.

Na drobno! Točna in solidna postrežba! Na debelo!

Glavna slovenska zaloga suhih in
oljnatih barv, čopičev, firniza in
lakov. ::
Zaloga nagrobnih in voščenih sveč,
Zaloga vseh rudniških voda. ::
Priporočam sveža, deteljna, travna.
poljska, vrtna in cvetlična kaljiva
semena. 22

LJUDSKA HRANILNICA in POSOJILNICA v CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

obrestuje

Hranilne vloge po 4 1/2% brez odbitka rentnega
davka. Sprejema hranilne knjižnice drugih zavodov
kot vloge, ne da bi se obrestovanje prekinilo. Daje
vložnikom na dom brezplačno hranilne nabiralnike.
Sprejema po sejnem sklepu vloge na tekoči račun
in jih obrestuje od dne vložitve do dne dviga.

uraduje

vsak torek in petek dopoldne. Prošnje se sprejemajo
in pojasnita dajejo vsak dan, izjemši praznike,
dopoldne od 8. do 12. ter od 3. do 6. ure pop.
Za vplačila po pošti se dajejo zastoj poštne-hra-
nilnične položnice št. 92465. Telefon ima št. 8. Za
brzojave zadostuje naslov: Ljudska posojilnica Celje.

posojuje

na zemljišča pu 3% do 5 1/2%, z amortizacijo ali
brez nje, na zastavo vrednostnih listin in na osebni
kredit pod ugodnimi pogoji. Konvertuje vknjižene
dolgove pri drugih zavodih in izterjuje svojim čla-
nom njih terjatve. Prošnje in listine za vknjižbo
dela brezplačno, stranka plača le koleke.